

สุนาฏกรรมบนพื้นผ้ากับสังคัมเทศสภาพ

โดย

นายธนพล ดาทุมมา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE COMEDY ON FRABRIC AND QUEER SOCIETY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	สุนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ
โดย	ธนพล ดาทุมมา
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ วิริญญา ดวงรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์วิริญญา ดวงรัตน์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัยรัตน์ คำศรีจันทร์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญญา ตันติสุข)

630120023 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : เพศทางเลือก, ความเท่าเทียม, ความสุข, ความหลากหลายทางเพศ, วิถีชีวิต, เย็บปัก,
จิตรกรรมผสม

นาย ธนพล ดาทุมา: สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” มีที่มาจากการสะท้อนมุมมองและความเป็นอยู่ของสังคมเพศที่สามในสังคมไทยในปัจจุบัน ที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตการเป็นอยู่รวมไปถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเพศที่สามที่สามารถเชื่อมโยงไปถึงถึงสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกันของเพศสภาพ ผ่านภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับตัวข้าพเจ้า และกลุ่มเพื่อนที่เป็นเพศที่สามซึ่งข้าพเจ้าได้เกิดแรงบันดาลใจที่ต้องการนำเอาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสังคมเพศที่สามมาเป็นตัวกำหนดทิศทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อแสดงให้เห็นถึงตัวตนของเพศที่สามที่ผู้คนยังไม่เคยได้รับรู้และทำให้ผู้คนเข้าใจถึงความหลากหลายของเพศสภาพ การมองเห็นคุณค่าของตัวเองนำมาสู่การใช้ชีวิตที่มีความสุขในสังคมยุคปัจจุบัน โดยถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะลักษณะจิตรกรรมสื่อผสมที่มีการแสดงออกเฉพาะตนในรูปแบบสองมิติเทคนิควิธีการเย็บปักเส้นด้ายผ้า และวัสดุผสม โดยวัสดุที่ใช้ได้แก่เส้นด้าย ผ้าหลากหลายชนิด เพชรเทียม ลูกปัดเลื่อมสีสังกะสีแวววาว ขนนก และชุด เสื้อผ้าซึ่งเป็นวัสดุที่ใช้ในชีวิตจริงในกลุ่มกะเทย คาบาเร่โชว์ หางเครื่องหมอลำ โดยข้าพเจ้าหลงใหลในกระบวนการเย็บปักซึ่งเป็นกระบวนการที่บ่งบอกถึงความเป็นหญิงตลอดจนสีสัน ความแวววาว ouchad ความระยิบระยับของวัสดุ และรู้สึกความอ่อนนุ่ม พริ้วไหวของผ้าซึ่งเปรียบเสมือนความเป็นหญิงภายในจิตใจของข้าพเจ้า จึงนำเอาวัสดุเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงเรื่องราวและอารมณ์ความรู้สึกผ่านผลงานศิลปะและเหตุการณ์ในภาพนั้น ๆ

630120023 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : LGBTQi+, equality, happiness, gender diversity, way of life, embroidery, mixed painting

MR. THANAPON DATHUMMA : THE COMEDY ON FRABRIC AND QUEER SOCIETY THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR WIRANYA DUANGRAT

This creative thesis series titled “The Comedy on Fabric and gender society” originated from the reflection of the third-gender society in modern Thai society which presents the way of life, including the anecdotes of the third-gendered people’s experiences that can be linked to the topic of human rights and gender equality. Through the visualizations of my personal experiences and of my third-gendered friends, I was inspired to take what is happening in this society as a direction of producing my artworks. The intention of this series was to present the identity of the third-gendered people that the general public are not aware of, as well as to make the people understand the diversity of different genders. Acknowledging one’s self-worth leads to a happy life in today’s society. This idea is conveyed into mixed media painting that portrays a unique expression in the form of two dimensions, merged together with embroidery technique. The materials used are fabric, yarn, thread, along with various artificial diamonds, beads, glittering sequins and feathers. These materials are a common staple for garments that are typically worn and seen on ladyboys, cabaret shows, and mor-lam dancers. I am enthralled by the process of embroidery, a technique that expresses femininity that meshes well with the vibrant hues, brilliance, and dazzling glitter of the materials. The feel of the soft swaying cloth is comparable to the likeness of a woman. Therefore, these materials are used to create this artwork with the intention to show the audiences about the stories and emotions through the artwork.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะครอบครัวของข้าพเจ้า อาจารย์เจษฎา คงสม มาศ คุณอดิศร เลิศฤทธิ์ ผู้มีเมตตาและกรุณาสำหรับทุนการศึกษาและอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ รองศาสตราจารย์วิริญญา ดวงรัตน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ภาควิชาศิลปไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ทุกท่านที่คอยให้ความรู้ ชี้แนะแนวทางในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะให้เกิดการพัฒนาทั้งในส่วนขององค์ความรู้ต่าง ๆ เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์และคอย ให้กำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานจนสำเร็จเป็นวิทยานิพนธ์ชุดนี้ บุคคลผู้มีพระคุณทั้งหลายและที่สำคัญ ที่สุดคือมารดา ผู้ที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา ชี้แนะและอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าในทุก ๆ เรื่อง ซึ่งข้าพเจ้า ได้ยึดเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตตลอดมา หากไม่มีท่านทั้งหลายที่กล่าวมาย่อมไม่มีข้าพเจ้าในวันนี้ จึงขอปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครูอาจารย์ เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติสืบไป

นาย ธนพล ดาทุมมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	3
1.4.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ.....	3
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา.....	4
บทที่ 2 อิทธิพลที่มีต่อแนวความคิดและการสร้างสรรค์.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม “ข้ามเพศ” ในสังคมไทย.....	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกะเทยกับการแสดงตัวตนเพื่อสร้างการยอมรับ.....	8
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสุข.....	10
2.4 กรอบการศึกษาด้านกระบวนการสร้างสรรค์.....	12
2.4.1 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม สภาพสังคม สิ่งแวดล้อมของกลุ่มเพศที่สาม.....	12
2.4.2 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม ภาพยนตร์เรื่อง หอแก้วแตก จากผู้กำกับพจน์ อานนท์.....	19

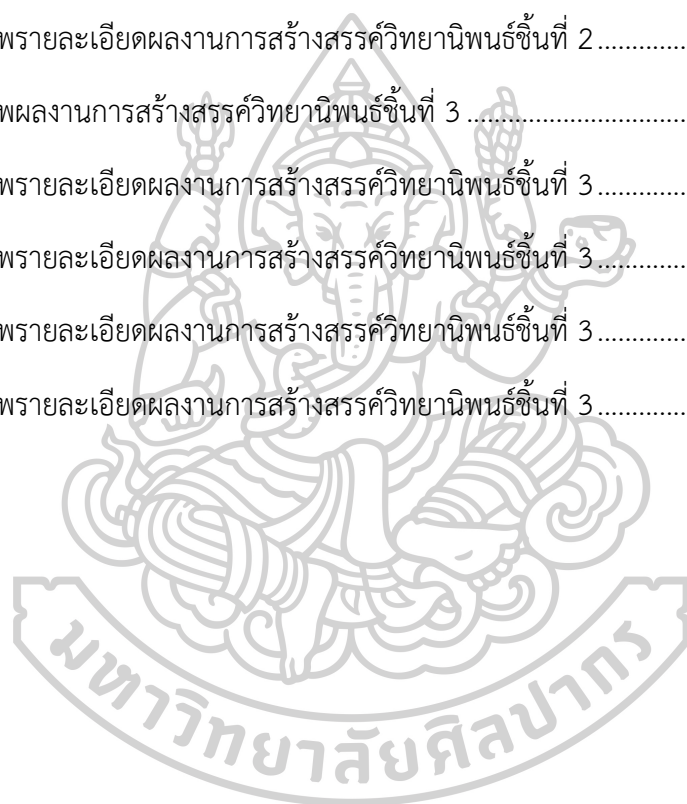
2.4.3 ศิลปินที่นำมาศึกษาในด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์	23
2.4.3.1. บิซา บัตเลอร์ (Bisa Butler).....	23
2.4.3.2 Cayce Zavaglia (เคซี ซาวาญ่า)	25
บทที่ 3 การกำหนดรูปแบบ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	27
3.1 การกำหนดรูปแบบ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	28
3.2 วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	29
3.2.1 เส้นด้ายสีเส้นต่าง ๆ.....	29
3.2.2 ผ้าชนิดต่าง ๆ.....	29
3.2.3 เข็มเย็บผ้าหลายขนาด	30
3.2.4 วัสดุสังเคราะห์.....	30
3.3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	31
3.4 รายละเอียดผลงาน.....	42
บทที่ 4 การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์	45
4.1 การสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์	46
4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	46
4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	49
4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3	52
4.2 การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	58
4.2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1	59
4.2.2 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2	64
4.2.3 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3	70
บทที่ 5 บทสรุป	74
รายการอ้างอิง.....	75
ประวัติผู้เขียน	76

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพกะเทยเกณท์ทหาร	13
ภาพที่ 2 ภาพกะเทยลงแขกเกี่ยวข้าว.....	14
ภาพที่ 3 ภาพกะเทยรำบุญบังไฟ.....	14
ภาพที่ 4 ภาพกะเทยเต้นหมอลำ	15
ภาพที่ 5 ภาพกะเทยในงานบวช	16
ภาพที่ 6 ภาพกะเทยรำหน้าไฟในงานศพ.....	17
ภาพที่ 7 ภาพกะเทยในงานแต่งงาน.....	17
ภาพที่ 8 ภาพกะเทยในงานบวช	18
ภาพที่ 9 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ห่อตัวแตกแหกขิมิ.....	19
ภาพที่ 10 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ห่อตัวแตก แหกต่อไม่รอแล้วนะ	20
ภาพที่ 11 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ห่อตัวแตก แหกต่อไม่รอแล้วนะ the new gen	21
ภาพที่ 12 ภาพผลงานของ บิซา บัตเลอร์.....	23
ภาพที่ 13 ภาพผลงานของ Cayce Zavaglia	25
ภาพที่ 14 ภาพเส้นด้ายสีสันท่าง ๆ.....	29
ภาพที่ 15 ภาพผ้าชนิดต่าง ๆ	29
ภาพที่ 16 ภาพเข็มเย็บผ้าหลายขนาด.....	30
ภาพที่ 17 ภาพวัสดุสังเคราะห์.....	30
ภาพที่ 18 ภาพร่างลายเส้นผลงาน	31
ภาพที่ 19 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	32
ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	33
ภาพที่ 21 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	34

ภาพที่ 22 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	35
ภาพที่ 23 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	36
ภาพที่ 24 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	36
ภาพที่ 25 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	37
ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	38
ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	39
ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	40
ภาพที่ 29 ภาพผลงาน “เข้าเรือนหอ”	41
ภาพที่ 30 ภาพรายละเอียดผลงาน	42
ภาพที่ 31 ภาพรายละเอียดผลงาน	42
ภาพที่ 32 ภาพรายละเอียดผลงาน	43
ภาพที่ 33 ภาพรายละเอียดผลงาน	44
ภาพที่ 34 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1	47
ภาพที่ 35 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2	48
ภาพที่ 36 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1	50
ภาพที่ 37 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2	51
ภาพที่ 38 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1	53
ภาพที่ 39 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2	54
ภาพที่ 40 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3	55
ภาพที่ 41 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 4	56
ภาพที่ 42 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 5	57
ภาพที่ 43 ภาพผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	59
ภาพที่ 44 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	61
ภาพที่ 45 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	62

ภาพที่ 46 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	63
ภาพที่ 47 ภาพผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	64
ภาพที่ 48 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	66
ภาพที่ 49 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	67
ภาพที่ 50 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	67
ภาพที่ 51 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	68
ภาพที่ 52 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	69
ภาพที่ 53 ภาพผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	70
ภาพที่ 54 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	71
ภาพที่ 55 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	72
ภาพที่ 56 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	72
ภาพที่ 57 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมาแต่อดีต ที่ปรากฏคำเรียกว่า "กะเทย" ในอดีตกะเทยมักไม่ถูกยอมรับในเพศสภาพและการแสดงตัวตนที่บ่งบอกถึงความ เป็นกะเทยเพราะในกฎหมายตราสามดวงยังได้ระบุไว้อีกว่ากะเทยเป็นบุคคลเลื่อนลอยเอาแน่เอานอน ไม่ได้ประกอบกับกะเทยเป็นบุคคลที่ไม่มีความน่าเชื่อถือเป็นพวกอวัยวะเพศกำกวมจึงทำให้ผู้คนที่ เป็นชายจริงหญิงแท้ส่วนหนึ่งเกิดอคติต่อภาพลักษณ์ของกะเทยจากการบัญญัติคำว่ากะเทยจากอดีตมา จนถึงปัจจุบัน ต่อมาพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายว่า "คนที่มีอวัยวะ เพศทั้งชายและหญิง, คนที่มีจิตใจและกิริยาอาการตรงข้ามกับเพศของตน แต่ในปัจจุบันความ หลากหลายทางเพศเป็นหนึ่งในเรื่องที่ถูกพูดถึงและให้ความสนใจเพิ่มขึ้น เพราะสามารถเชื่อมโยงถึง สิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกันเพราะทุกวันนี้เพศไม่ได้มีแค่ชายและหญิงซึ่งปัจจุบันมีผู้คน เปิดเผยและยอมรับในเรื่องความหลากหลายทางเพศมากขึ้น จะเห็นได้ว่าทุกวันนี้มีการออกมา เรียกร้องแสดงถึงจุดยืนความเป็นเพศสภาพของตนเองเพื่อให้ทุกคนในสังคมยอมรับความเท่าเทียม เหมือนกับคนอื่น ๆ เราจึงพบเห็นว่าการเปิดโอกาสให้ได้มีการแต่งตัวตามเพศสภาพในหน่วยงาน ราชการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นครู หรือนักศึกษา การเห็นผู้มีความหลากหลายทางเพศในสื่อ วงการ บันเทิง นักแสดงที่เปิดเผยตนเองเพิ่มมากขึ้น เปิดโอกาสให้กะเทยได้มีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ในสังคม สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยยังตระหนักถึงความหลากหลายทางเพศเพิ่มมากขึ้นจากอดีต แม้ บางครั้งอาจมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ไม่เข้าใจหรือไม่เปิดใจยอมรับในความหลากหลายทางเพศ แต่นั่นอาจ เป็นเพียงแค่ส่วนน้อยเท่านั้นที่พบเจอในสังคมไทย

ขณะนั้นเองข้าพเจ้าก็ได้นึกคิดเรื่องราวที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกะเทยในสังคมไทยซึ่งมีทั้งเรื่องที่ดีทุกข์ และสุข ปะปนกันไป เพราะชีวิตของคนเรานั้นย่อมมีทั้งทุกข์และสุข อยู่ที่ว่าจะเลือกอยู่กับสิ่งไหนซึ่ง ข้าพเจ้าก็เลือกที่จะอยู่กับความสุข สุขที่ได้แสดงตัวตนความเป็นเพศสภาพเป็นตัวของตัวเองและสร้าง สีสันให้ตนเองและผู้คนรอบข้างมีความสุขอย่างจริงใจและภูมิใจกับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่มองข้ามปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาในชีวิตแล้วก้าวผ่านไปซึ่งเพศเป็นเพียงแค่คำคำหนึ่งมันไม่สามารถจำกัดความสุข และสิ่งที่เราอยากจะเป็นหรืออยากจะทำแสดงออกได้ ไม่ว่าจะเพศหญิงเพศชายหรือกะเทยเราล้วนเป็น มนุษย์เหมือนกัน เราก็สามารถที่จะใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขได้ เพราะความสุขของคนเรานั้นสุข เหมือนกัน ต่อให้มีคนที่อคติต่อเพศสภาพของเราเพียงแค่มองโลกในแง่ตีมองเห็นคุณค่าของตัวเอง เข้าใจและยอมรับในสิ่งตนเองเป็นเท่านั้นก็ทำให้เราได้ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ในชีวิตของ ข้าพเจ้าเติบโตมากับความเข้าใจและยอมรับจากคนในครอบครัวที่เปิดกว้างและเปิดใจในเพศสภาพ ของข้าพเจ้า ทำให้การดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตในสังคม การใช้ชีวิตในกลุ่มเพื่อนเป็นไปเหมือนชาย หญิงทั่วไป ด้วยการเข้าอกเข้าใจของครอบครัว การยอมรับในตัวตนและการอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าด้วย

คำว่า ไม่ว่าจะเกิดเป็นเพศไหน ขอให้เป็นคนดีของสังคมก็พอ เมื่อข้าพเจ้าเริ่มเติบโตขึ้นได้เจอกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและมีความสุขเมื่อได้อยู่ร่วมกันเพราะรู้สึกว่ามีคนที่เข้าใจหัวอกเดียวกันทำให้ข้าพเจ้าและกลุ่มเพื่อนกะเทยกล้าที่จะเปิดใจคุยกันได้ทุกเรื่อง ถึงแม้ว่าเพื่อนกะเทยบางคนอาจจะเจอเรื่องราวที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพศของตนเองแต่พวกเราก็สามารถทำให้ทุกเรื่องที่พบเจอมาเป็นเรื่องสนุกสนานได้ด้วยการเล่นผ่าน คิดว่าทุกสิ่งเหล่านั้นเข้ามาเป็นสีสันของชีวิต

จากภูมิหลังที่ข้าพเจ้ากล่าวมานั้นต้องการที่จะนำเสนอความสุขในชีวิตของกะเทย เป็นเรื่องราววิถีชีวิตและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับข้าพเจ้า และเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกลุ่มเพื่อนกะเทยในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การนัดกันไปเดินหน้าเวทีหมอลำจนถึงเช้า การบวชเพื่อทดแทนพระคุณบิดามารดา การไปเดินรถแท็กซี่ในงานอุปสมบทของเพื่อน การถูกจ้างไปรำและแสดงโชว์ในงาน การจ้างไปรำหน้าไฟในงานศพ หรือแม้แต่การทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ จากเหตุการณ์เหล่านั้นข้าพเจ้านำมาเป็นตัวกำหนดทิศทางในการถ่ายทอดเป็นผลงานงานศิลปะ โดยวัสดุที่ใช้ได้แก่เส้นด้าย ผ้าหลากหลายชนิด เพชรเทียม ลูกปัดเลื่อมสีสันแวววาว ขนนก และชุด เสื้อผ้าที่เป็นวัสดุที่ใช้ในชีวิตจริงในกลุ่มกะเทย คาบาเร่โชว์ หางเครื่องหมอลำ โดยข้าพเจ้าหลงใหลในกระบวนการเย็บปักซึ่งเป็นกระบวนการที่บ่งบอกถึงถึงความเป็นหญิง สีสันความแวววาว งดงาม ความระยิบระยับของวัสดุ และรู้สึกถึงความอ่อนนุ่ม พริ้วไหวของผ้าซึ่งเปรียบเสมือนความเป็นหญิงภายในจิตใจของข้าพเจ้า จึงนำเอาวัสดุเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อที่จะถ่ายทอดเรื่องราวและแสดงออกถึงตัวตนของกะเทยผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตกะเทยและแสดงถึงความสุข สนุกสนาน ความมีชีวิตชีวาในเพศสภาพของตนเองถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมผสมเทคนิคเย็บปักและวัสดุผสม

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิตของเพศสภาพผ่านผลงานศิลปะรูปแบบจิตรกรรมผสมวัสดุและเทคนิคเย็บปัก

1.2.2 เพื่อแสดงออกถึงตัวตนของกะเทยและทำให้ผู้คนเข้าใจถึงความหลากหลายของเพศสภาพในวิถีชีวิตสังคมปัจจุบัน

1.2.3 เพื่อแสดงออกถึงการมองเห็นคุณค่าของตัวตนเองนำมาสู่การใช้ชีวิตที่มีความสุขในสังคมยุคปัจจุบัน

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความสุข ความสนุกสนานของเพศสภาพผ่านผลงานศิลปะรูปแบบจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคเย็บปักและวัสดุผสมโดยถ่ายทอดวิถีชีวิตของกะเทยบอกเล่าถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้ามีความสุขในมุมมองเล็ก ๆ และหลากหลายอารมณ์หลากหลายความรู้สึกปะปนกันไป เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นมุมมองต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะจากสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของกะเทยที่ทำให้เห็นว่าความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องปกติในสังคมไทยทุกวันนี้ ทุกคน

สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึก แสดงตัวตน แสดงความเป็นตัวของตัวเองได้โดยไม่มีดีเรื่องเพศมาจำกัดการแสดงออก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ชมจะได้รับความสุขและได้เห็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นกับชีวิตกะเทยแล้วรู้สึกเปิดใจและเข้าใจในสิ่งที่กะเทยต้องการแสดงออกถึงความสนุกสนานของเพศสภาพไปกับผลงานที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

นำเสนอเรื่องราววิถีชีวิตของกะเทยโดยการถ่ายทอดภาพเหตุการณ์ในสังคมไทยที่เต็มไปด้วยความสุขในการใช้ชีวิตและการได้สร้างสีสันให้ตนเองและผู้คนรอบข้างมีความสุขตามเจตนาของข้าพเจ้าต้องการใช้ชีวิตเพื่อสร้างรอยยิ้มด้วยการแสดงออกถึงความเป็นกะเทย ผู้คนรอบข้างรู้สึกรื่นเริงบันเทิงใจ ข้าพเจ้ามองว่าการมองโลกในแง่ดีและมองเห็นคุณค่าของตัวเองจะทำให้ชีวิตนั้นมีแต่ความสุขโดยได้ศึกษาอิทธิพลที่มีต่อแนวความคิดและการสร้างสรรค์ ได้แก่

1.4.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม “ข้ามเพศ” ในสังคมไทย

1.4.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับกะเทยกับการแสดงตัวตนเพื่อสร้างการยอมรับ

1.4.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสุข

1.4.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ

นำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรมเทคนิคเย็บปักและวัสดุผสม โดยวัสดุที่ใช้ได้แก่เส้นด้าย ผ้า เพชรเทียม ลูกปัดเลื่อมสีสนับแวววาว ขนนก ชุดและเสื้อผ้า โดยวัสดุที่นำมาใช้นั้นเชื่อมโยงกับแนวความคิดคือเป็นสิ่งที่ใช้จริงในกลุ่มของกะเทย คาบาเร่โชว์ หางเครื่องหมอลำ หรือแม้แต่การแต่งกายในชีวิตประจำวัน โดยข้าพเจ้าหลงใหลและประทับใจในสีสนับแวววาว อุณหภูมิของวัสดุหลงใหลในกระบวนการเย็บปักซึ่งเป็นกระบวนการที่บ่งบอกถึงถึงความเป็นหญิง สีสนับของผ้าความแวววาว อุณหภูมิ ความระยิบระยับของวัสดุ และรู้สึกถึงความอ่อนนุ่ม พลิ้วไหวของผ้าซึ่งเปรียบเสมือนความเป็นหญิงภายในจิตใจของกะเทย บ่งบอกถึงการแสดงตัวตนของกะเทยที่เต็มไปด้วยความสุขสนุกสนาน ความมีชีวิตชีวาในเรื่องราววิถีชีวิตของกะเทย โดยได้ศึกษาศิลปินที่มีอิทธิพลด้านกระบวนการสร้างสรรค์ ได้แก่

1.4.2.1 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม สภาพสังคม สิ่งแวดล้อมของกลุ่มเพศที่สาม

1.4.2.2 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตก จากผู้กำกับพจน์ อานนท์

1.4.2.3 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ Bisa Butler (ปิซา บัตเลอร์)

1.4.2.4 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ Cayce Zavaglia (เคซี ซาวาญ่า)

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

1.5.1 เลือกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกลุ่มเพื่อนกะเทยหรือเกิดขึ้นกับตนเองเพื่อนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ

1.5.2 ลงพื้นที่จริงหรือค้นคว้าข้อมูล บันทึกภาพเหตุการณ์เหล่านั้นไว้ เช่น การเกณฑ์ทหาร การรื้อหน้าไฟในงานศพ การบวช การแห่หน้าค การเกณฑ์ทหารของกะเทย การตั้งหมอลำของกลุ่มเพื่อนกะเทย งานแต่งงานของเพศที่สาม เป็นต้น

1.5.3 นำภาพเหตุการณ์เหล่านั้นมาสังเกตและตัดต่อโดยเลือกแบบในภาพคือเพื่อนที่เป็นกะเทย และตนเองเป็นแบบ หรือเป็นภาพบุคคลที่เรารู้จักและมีประสบการณ์ร่วมด้วยในเหตุการณ์นั้น

1.5.4 สร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยเทคนิคการเย็บปักผ้าและวัสดุผสม

1.5.5 สัมมนาวิจารณ์ต่ออาจารย์ในภาควิชาศิลปะไทย

1.5.6 สรุปผลสัมฤทธิ์ของผลงานสร้างสรรค์

1.5.7 เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชน

บทที่ 2

อิทธิพลที่มีต่อแนวความคิดและการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” เป็นผลงานที่มีเป้าประสงค์ในการนำเสนอประเด็นเรื่องของเพศสภาพที่นอกเหนือไปจากบรรทัดฐานเดิม ๆ ของสังคม นับว่าเป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหว และมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาข้อมูลให้รอบด้าน ด้วยเหตุนี้ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” จึงประกอบไปด้วยข้อมูลดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม “ข้ามเพศ” ในสังคมไทย
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกะเทยกับการแสดงตัวตนเพื่อสร้างการยอมรับ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสุข
- 2.4 กรอบการศึกษาด้านกระบวนการสร้างสรรค์
 - 2.4.1 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม สภาพสังคม สิ่งแวดล้อมของกลุ่มเพศที่สาม
 - 2.4.2 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม ภาพยนตร์เรื่อง หอแก้วแตก จากผู้กำกับพจน์ อานนท์
 - 2.4.3 ศิลปินที่นำมาศึกษาในด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์
 - 2.4.3.1. บิซา บัตเลอร์ (Bisa Butler)
 - 2.4.3.2 Cayce Zavaglia (เคซี ซาวาญา)

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม “ข้ามเพศ” ในสังคมไทย

ในประวัติศาสตร์สังคมไทย “กะเทย” ปรากฏขึ้น ครั้งแรกในกฎหมายตราสามดวง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ชำระใหม่เมื่อครั้งรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ความในบานแผนก “พระไอยการลักษณะณญาณ” ได้อธิบายถึงกะเทยว่าเป็น 1 ในบุคคล 33 จำพวกที่ไม่สามารถนำมาเป็นพยานได้หากเกิดคดีความขึ้น¹ เหตุผลสำคัญของการห้ามมิให้มีการสืบพยานจากกะเทยนั้นเนื่องจากเชื่อว่ากะเทยเป็นบุคคลเลื่อนลอยเอาแน่เอานอนไม่ได้ประกอบกับกะเทยเป็นบุคคลที่ไม่มีความน่าเชื่อถือแต่ในเนื้อความของกฎหมายตราสามดวงได้ระบุไว้ในตอนท้ายของพยานว่า หากโจทก์หรือจำเลยต้องหรือยอมให้เป็นพยานบุคคล 33 จำพวกก็สามารถเป็นพยานได้ โดยมีการอธิบายเกี่ยวกับกะเทยในกฎหมายตราสามดวงว่า เป็นบุคคลที่มีลักษณะกริยาท่าทาง ตรงข้ามกับเพศของตนอาจอนุมานได้ว่าเป็นลักษณะกะเทยทางสังคมไม่ได้แสดงความหมายเหมือนกะเทยแบบตะวันตก คือคนสองเพศ (อวัยวะเพศกำกวม) แต่อย่างไร ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการปรากฏขึ้นของกะเทยในกฎหมายตราสามดวงสะท้อนลักษณะของสังคมไทยที่มีความเอื้ออาทรต่อกะเทยและไม่ได้มีมาตรการในการลงโทษอย่างรุนแรงเช่นในสังคมตะวันตกมานานแล้ว ในบริบทของสังคมไทยความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายเป็นเรื่องราวที่ถูกบันทึกไว้ในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีความน่าเชื่อถือและบันทึกส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของชนชั้นสูงอาจอนุมานได้ว่าสังคมมีความใจกว้างและให้การยอมรับกะเทยในฐานะบุคคลในสังคม

สังคมไทยมีประวัติศาสตร์ การยอมรับกะเทยมายาวนานและบริบทของสังคมไทยเป็นแบบพุทธศาสนาทำให้ความเข้มงวดของเรื่องเพศไม่ได้ถูกกำหนดอย่างเคร่งครัดและสังคมให้การยอมรับกะเทยพอสมควรประกอบกับไม่มีการใช้กฎหมายที่รุนแรงหรือมาตรการใด ๆ ทางสังคมเพื่อทำลายกะเทยให้สูญสิ้นไป นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบเพศระหว่างชายกับชายในโลกตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์ซึ่งถือว่าผู้ล่วงละเมิดทางทวารหนักเป็นบาปต่อศาสนาจะได้รับโทษถึงขั้นประหารชีวิต กล่าวได้ว่าสังคมไทยเปิดพื้นที่ทางสังคมให้กะเทยได้ดำรงอยู่มากกว่าสังคมตะวันตกมาโดยตลอด หลังจากนั้นในช่วงการปฏิรูปประเทศรัชกาลที่ 5 เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายครั้งใหญ่และตรา “กฎหมาย ลักษณะอาญา ร.ศ. 127” เป็นประมวลกฎหมายฉบับแรกที่ประกาศใช้เมื่อ ปีพ.ศ. 2451 กล่าวว่าเป็นกฎหมายที่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดแบบตะวันตกและวางอยู่บนพื้นฐานของฐานคติความทันสมัยแบบรัฐสมัยใหม่ (หยุด, 2548) ประเด็นการแก้ไขบทบัญญัติจึงได้ส่งผลต่อบุคคลที่รักเพศเดียวกันเพราะแนวคิดดังกล่าววางอยู่บนพื้นฐานของคริสต์ศาสนาคือ ส่วนที่ 6 ว่าด้วยความผิดที่กระทำอนาจารหมวดที่ 1 ความผิดที่กระทำอนาจารอันเกี่ยวแก่สาธารณชนมาตรา 242 (กฎหมายลักษณะอาญา, ร.ศ. 127) ซึ่งหยุด (2548) ได้อธิบายความไว้ว่า “ข้าเราผิดธรรมดาตามนุษย์” หมายความว่าฝ่ายหนึ่งต้องใช้อวัยวะสืบพันธุ์เป็นการกระทำระหว่างชายต่อชาย เช่น ทำซ้ำเราโดยเวจรรค หรือ ระหว่างหญิงกับชาย หรือระหว่างหญิงหรือชายกับสัตว์เดรัจฉาน ส่วนการกระทำระหว่างหญิงกับหญิงที่เรียกว่าเล่นเพื่อน กฎหมายต่างประเทศมักไม่ถือว่าข้าเราผิดธรรมดาตามนุษย์ส่วนความผิดสำเร็จเมื่ออวัยวะสืบพันธุ์เข้าไปในร่างกายของคนหรือสัตว์ไม่ว่าน้ำอสุจิจะเคลื่อน หรือ ความใคร่ได้บำบัดแล้วหรือไม่

¹ กฎหมายตราสามดวง เล่ม 2, 2515, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2515.

หากพิจารณาเนื้อความแล้ว “ชายกับชาย” กลายเป็นการร่วมเพศที่ผิดธรรมดาของมนุษย์ จึงต้องได้รับโทษทางกฎหมายตามที่กำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมในช่วงรัชกาลที่ 5 เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับขั้นสูงดังพบว่าไม่ว่าจะเป็นปฏิรูประบบกฎหมาย หรือระเบียบธรรมเนียมปฏิบัติอันทันสมัยที่ลอกเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกล้วนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนชาวไทยทั้งประเทศอย่างจริงจังแต่อย่างใดก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเหล่านี้ต่อมาได้กลายเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมรวมทั้งส่งอิทธิพลอย่างมากต่อระบบความหมายทางเพศแบบตะวันตกในยุคสมัยต่อ ๆ มา หลังจากนั้นระบบการจัดแบ่งเพศชายและเพศหญิงได้ชัดเจนขึ้น เมื่อเขาสุ่ยคุแห่งการปฏิรูปสยามนโยบายของผู้นำชาติ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ในช่วง พ.ศ. 2481 ใน เรื่องเพศได้เน้นการผลิตประชากรให้แก่สังคมโดยมีการวางรากฐานให้ผู้ชายมีความเป็นชายและบ่งบอกสถานะความเป็นชาย ส่วนผู้หญิงก็เช่นกัน แนวคิดเรื่องเพศแบบคู่ตรงข้ามนั้นในที่สุดได้นำมาซึ่งความเป็นอื่นของกะเทยในสังคมไทยแต่อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่ากะเทยยังมีได้เลื่อนหายไปจากการรับรู้ของสังคมดังพบว่ายังมีการให้ความหมายของกะเทยไว้ในพจนานุกรมตัวสะกดแบบใหม่อยู่²

การศึกษากะเทยส่วนใหญ่ที่กล่าวมาข้างต้น สนใจที่จะเปิดเผยชีวิตของกะเทยในฐานะเป็นบุคคลที่ถูกกีดกันจากสังคม เพราะกะเทยมีเพศภาวะที่แตกต่างไปจากผู้ชายและผู้หญิง การถูกกีดกันนี้ส่งผลให้กะเทยขาดโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ แม้ว่าการทำความเข้าใจอดีตที่มีต่อกะเทยจะเป็นเรื่องจำเป็น แต่คำอธิบายเหล่านี้ค่อนข้างจะเชื่อในการปลดปล่อยกะเทยออกจากกฎระเบียบที่กดทับกะเทย ทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างสังคมชายหญิง(รักต่างเพศ)ที่มีอำนาจเหนือกว่า กับสังคมของกะเทยที่มีอำนาจน้อยกว่า เป็นการสร้างคู่ขัดแย้งที่ผู้ศึกษามักจะมองข้ามความซับซ้อนและความไม่ลงรอยในสังคมของกะเทยด้วยกันเอง ความรู้เกี่ยวกับกะเทยจึงเป็นการเหมารวมว่ากะเทยทุกคนมีเป้าหมายชีวิตและการแสดงออกที่เหมือนกัน ทำให้คิดไปว่าสังคมกะเทยมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือมีเอกภาพ มายาคติดังกล่าวนี้ส่งผลให้ขาดการตั้งคำถามว่าคุณลักษณะข้ามเพศของกะเทย (ชายที่มีใจเป็นหญิง) เป็นสิ่งที่มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด หรือว่าเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นภายหลังภายใต้กฎระเบียบของระบบสองเพศ(ชายคู่หญิง) และอุดมการณ์ความสวยที่สังคมบริโภคนิยมใหม่กำหนดขึ้นมีผลอย่างไรต่อการสร้างความเป็นหญิงของกะเทย ถึงแม้ว่าจะมีความพยายามที่จะเข้าใจวิธีการประกอบสร้างความเป็นหญิงของกะเทยอยู่บ้าง แต่เราก็ยังไม่เห็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่กะเทยใช้เพื่อแบ่งแยกกีดกันกันเองเราจะเห็นคำอธิบายที่ว่า “ความเป็นหญิง” คือการแสดงตัวตนที่แท้จริงของกะเทย ถ้าไม่ให้กะเทยแสดงความเป็นหญิงก็เท่ากับละเมิดสิทธิหรือปิดกั้นเสรีภาพของกะเทย “ความเป็นหญิง” ของกะเทยจึงกลายเป็นเหมือน “แก่นแท้” ที่มีอยู่ในเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง ราวกับว่า “ความเป็นหญิง” มีอยู่ในสายเลือดของกะเทย ใครจะทำลายไม่ได้ เพราะกะเทยทุกคนเกิดมาพร้อมกับสำนึกของความเป็นผู้หญิงและต้องการยืนยันในความหญิงที่มั่นคงถาวรและ

² เท็ดคักดี ร่มจาปา, 2545, วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย พ.ศ.2508-2542 [วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษร – ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์], กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ต้องสมบูรณ์ขึ้นเรื่อย ๆ ปมปริศนาเรื่อง “ความเป็นหญิง” จึงเป็นโจทย์สำคัญต่อการศึกษาทบทวน ตรวจสอบ เพื่อที่จะวิพากษ์คุณลักษณะข้ามเพศของ “ชายใจหญิง” ในสังคมไทย³

เท่าที่ผ่านมา การศึกษาคำนิยามของอัตลักษณ์ “หญิงในร่างชาย” หรือ “กะเทย” จะมาพร้อมกับการทำความเข้าใจประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงวัย และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีผลต่อการขัดเกลาหรือหล่อหลอมให้เกิดการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ กะเทยที่เริ่มรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้หญิงและผู้ชายจะเริ่มมองหาเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายๆกัน รวมกลุ่มกันเพื่อนเรียนรู้การสร้างและการแสดงออกแบบผู้หญิง รุ่นพี่กะเทยจะกลายเป็นตัวอย่างให้กับรุ่นน้อง รุ่นน้องก็จะปฏิบัติตามในสิ่งที่รุ่นพี่แนะนำ การเรียนรู้ดังกล่าวนี้ทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อย ๆ ของกลุ่มกะเทยซึ่งมีการสร้างแบบแผนทางภาษา กิริยาท่าทาง พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกาย และอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ในขณะที่กลุ่มกะเทยมีการสร้างวัฒนธรรมของตนเอง สังคมภายนอกก็จะมองกะเทยด้วยความคิดอีกแบบหนึ่ง เช่น มองว่าเป็นผู้ที่ชอบแสดงออก ชอบแต่งตัวเกินผู้หญิง หรือแม้แต่ชอบยั่วผู้ชาย ภาพลักษณ์ที่สังคมมองกะเทยจึงมักจะเป็นภาพด้านเดียว สิ่งเหล่านี้จะมาพร้อมกับการตั้งฉายาหรือเรียกกะเทยด้วยคำต่างๆ ได้แก่ ตู๊ด ตั่วว ประเทือง กะเทยควาย สตรีเหล็ก สาวประเภทสอง เป็นต้น คำเรียกเหล่านี้อาจเป็นการแซว ล้อเลียน หรือดูหมิ่น ขึ้นอยู่กับลักษณะท่าทางของการแสดงออกและการใกล้ชิดที่บุคคลเหล่านั้นมีต่อกะเทย ส่วนกะเทยเองจะยอมรับคำเรียกเหล่านี้หรือไม่ ยังเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เนื่องจากพื้นฐานของกะเทยแต่ละกลุ่ม แต่ละบุคคลแตกต่างกันอย่างไรก็ตามในวัฒนธรรมของ “หญิงในร่างชาย” หรือ “ชายใจหญิง” ปัจจุบัน เราจะพบการนิยามตนเองที่แตกต่างกันด้วยคำ 3 คำ ได้แก่ กะเทย สาวประเภทสอง และผู้หญิงข้ามเพศ(สตรีข้ามเพศ) คำนิยามเหล่านี้จะบ่งบอกถึงพฤติกรรมและอัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน และสะท้อนบริบทและเงื่อนไขทางสังคมที่ไม่เหมือนกัน⁴

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกะเทยกับการแสดงตัวตนเพื่อสร้างการยอมรับ

ภาพของการแสดงพฤติกรรมที่สังคมมองว่า “ตลก น่ารังเกียจ ขยะแขยง” ของเหล่าบุคคลที่เรียกตัวเองว่า “กะเทย” ผ่านกิจกรรมเพื่อความบันเทิง การเดินในท่วงท่าที่แปลก ๆ พิสดารหน้าเวทีดนตรีอย่าง เวทีหมอลำของอีสานแล้วมีผู้คน ตลกขำขัน, หรือตัวละครที่ไม่ได้เป็นกะเทยโดยนำเอานักแสดงชาย มารับบทบาทกะเทยในเรื่องซึ่งทั้งการแต่งตัว คำพูด อากัปกริยา พฤติกรรม มักเกินความเป็นจริงผ่านภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ เช่น บทบาทในละครสั้นบางตอนนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยในลักษณะเสียดสี เห็นผู้ชายไม่ได้ต้องกรีดกราดและแสดงพฤติกรรมที่ส่อเสียดไปในทางเพศเป็นส่วนใหญ่ หรือไม่ก็ตัวละครในเรื่อง เวลาเห็นกะเทยหรือตื่นมารู้ว่าตัวเองนอนกับกะเทยก็รู้สึก

³ ดร.นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2558, วิพากษ์ “ความเป็นหญิง” ของหญิงในร่างชาย, สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2564, สืบค้นจาก <https://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/9>

⁴ เรื่องเดียวกัน

ขยะแขยง รังเกียจ รั้นหนีไปให้ไกล เพราะอับอาย หรือภาพของกะเทยที่เป็นชายแต่งหญิงมีหมวดเครา แต่งตัวดูแล้วน่าสลดใจ เช่นโฆษณาเก๋อกน้ำ ยี่ห้อยี่ห้อหนึ่งในโฆษณา เพราะการนำไปเปรียบเทียบกับพริตตี้สาวสวยแล้ว มีคำถามตามหลังให้คุณเลือกเอาว่าจะเอาแบบไหนถึงมีความสุขกว่า ดังนั้นชัดเจนเลยว่าไม่ว่าจะละคร ภาพยนตร์ โฆษณา ก็เรื่องเก๋ออง มีการนำเสนอภาพลักษณ์ของ “กะเทย” ในลักษณะแบบเดียวกันหมด⁵

ทำให้สังคมมองและเข้าใจ “กะเทย” ผ่านภาพลักษณ์ด้านลบมากกว่าด้านบวก เช่น กะเทยเป็นได้แค่ตัวตลก ไม่มีความสามารถ มีความผิดปกติทางเพศ นำรังเกียจ ถูกล้อเลียนในสังคมและนำมาสู่การจัดแบ่งพื้นที่ทางสังคมให้กับ “กะเทย” จนทำให้พื้นที่ทางสังคมของพวกเขามีลักษณะเล็กและแคบเมื่อเทียบกับสังคมของบุคคลที่มีเพศภาวะชาย หญิงปกติ ถึงแม้ในปัจจุบันกระแสการยอมรับความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยโดยเฉพาะ “กะเทย” หรือ การข้ามเพศภาวะ (Cross-Gender) ที่มีการแสดงเพศภาวะของชาย หญิงที่ไม่สอดคล้องกับเพศสรีระนั้นค่อนข้างมีเพิ่มมากขึ้น อาจเป็นเพราะปรากฏการณ์ของบุคคลที่เรียกตัวเองว่าเป็น “กะเทย” นั้นพยายามที่จะออกมาแสดงตัวตนและความปรารถนาทางเพศของตนเองในพื้นที่สาธารณะเพิ่มมากขึ้นแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ายังมีสังคมบางส่วนที่ไม่เปิดใจยอมรับพฤติกรรมข้ามเพศของเหล่า “กะเทย” นี้ ซึ่งนั่นอาจเป็นเพราะสังคมฉายภาพซ้ำในด้านลบผ่านสื่อไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกผ่านสื่อโทรทัศน์ ละคร รายการโชว์ รายการตลก ภาพยนตร์ ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมความบันเทิง โดยทำให้สังคมเข้าใจมาตลอดว่า “กะเทย” คือตัวตลกน่ารังเกียจขยะแขยง ลามก หรือในพื้นที่สังคมของเหล่า “กะเทย” ตามสถานบันเทิงเรจรมย์ ผับ บาร์ เวทีการแสดงดนตรี เช่น หมอลำในอีสาน หรือแม้กระทั่งการแสดงออกผ่านการแสดงกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ ที่เหล่า “กะเทย” จะเน้นการแสดงตัวตนผ่านกิจกรรมหรือการกระทำที่ผิดแปลกจากสังคมทั่วไป เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลกที่สังคมบางส่วนยังคงไม่ยอมรับ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นผลทำให้เกิดการจัดแบ่งบุคคลที่ถูกเรียกว่า “กะเทย” ให้อยู่อีกพื้นที่หนึ่งในสังคมและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนกะเทย เช่น กะเทยมักถูกกีดกันทำให้ใช้ชีวิตยากลำบาก กะเทยหลายคนไม่ได้รับการยอมรับในอาชีพเหมือนคนทั่วไป ทำให้พวกเขาอาจถูกผลักให้ทำอาชีพที่เสี่ยงต่อการติดโรคต่าง ๆ เช่น ชายบริการทางเพศ เต้นอะโกโก้ เป็นต้น⁶

กระแสการเรียกร้องความเท่าเทียมทุกด้านทางสังคม ของเหล่า กะเทย และบุคคลข้ามเพศได้เกิดขึ้นหลายลักษณะไม่ว่าจะเป็น การรณรงค์ให้สังคมยอมรับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเพื่อมุ่งให้สังคมเข้าใจถึงตัวตนของบุคคลเหล่านี้ เช่น การจัดตั้งกลุ่มฟ้าสีรุ้ง เพื่อรณรงค์เรื่องการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มชายผู้รักร่วมเพศ เรียกร้องสิทธิมนุษยชนด้านต่างๆ และความเท่าเทียมในสังคม สิทธิความเท่าเทียมทางด้านกฎหมายต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ สร้างความเข้าใจอันดีในกลุ่ม

⁵ ฐิติณานันท์ หนักป้อ, 2554, “สื่อไม่สุข... การนำเสนอที่ไม่แฟร์กับกะเทยไทย” บทความ เครือข่ายเพื่อนกะเทยไทย.

⁶ มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพหญิง, บทความ “สื่อมวลชนมีส่วนหนุนเสริมสิทธิมนุษยชนของกะเทย” เรื่อง “กะเทยไทย ความแปลก-ตัวตลก-นางงาม-ผู้ชายบริการทางเพศ”, สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2565, สืบค้นได้จาก <http://www.whaf.or.th/?p=1186>

รกร่วมเพศต่อสังคม ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็น สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย (Rainbow Sky Organization of Thailand) อันถือได้ว่า เป็นสมาคมของคนรกร่วมเพศแห่งแรก แห่งเดียวในประเทศไทยและในปัจจุบันได้ขยายประเด็นครอบคลุมถึงบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ กะเทย เลสเบียน ทอม ดี เป็นต้น⁷

กะเทยพยายามที่จะต่อสู้เพื่อทำลายอคติของสังคมที่มีต่อพวกเขา เพื่อสร้างพื้นที่ให้พวกเขาได้แสดงตนในสังคมและทำให้สังคมเข้าใจ “ความเป็นกะเทย” ของพวกเขาเพิ่มมากขึ้นโดยการแสดงออกและสร้างอัตลักษณ์ (Identity) ผ่านพฤติกรรมที่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของพวกเขาถ้าหากมองในมุมการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการแสดงอัตลักษณ์และอำนาจเชิงสัญลักษณ์ของเหล่า “กะเทย” ไม่ว่าจะเป็นการแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงตัวตนผ่านกิจกรรมทางสังคม สื่ออย่าง โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตในยุคโลกาภิวัตน์ เพราะบุคคลเหล่านี้เพียงเพื่อต้องการพื้นที่ทางสังคมและทำลายอคติ ความเชื่อเดิม ๆ ด้านลบและทำให้เกิดการยอมรับตัวตนของพวกเขาทางสังคมเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับการเมืองของอัตลักษณ์ของเพศนอกรอบที่เชื่อมโยงกับโลกาภิวัตน์ iva สำนึกเชิงการเมืองและการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของเกย์ กะเทย ทอมดีในสังคมไทย ต้องเผชิญกับวัฒนธรรมบริโภคนิยม วัฒนธรรมบันเทิง และการไหลบ่าของข้อมูลข่าวสารในยุคโลกาภิวัตน์ การเคลื่อนไหวเชิงการเมืองที่ปรากฏขึ้นเป็นผลพลอยได้จากการเจริญเติบโตของวัฒนธรรมเกย์ กะเทย ทอมดี กระแสหลักที่พบเห็นในเขตเมืองและพึงพาวัฒนธรรมบริโภคนิยมเป็นหลัก ในช่วงปลายทศวรรษ 2540 ถึงกลางทศวรรษ 2550 การเคลื่อนไหวเชิงการเมืองของเกย์ กะเทย ทอมดีได้อาศัยกระแสโลกาภิวัตน์ของขบวนการเรียกร้องสิทธิเกย์ เลสเบียนในระดับสากล ซึ่งแกนนำเกย์ กะเทย ทอมดีที่มีการศึกษาและเป็นชนชั้นกลางจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในกระแสเหล่านี้⁸

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสุข

หากกล่าวถึงคำว่า “ความสุข” เป็นคำที่หลาย คนไม่สามารถให้ความหมายได้ชัดเจนแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ ว่าเป็นสิ่งที่ใคร ๆ ก็แสวงหา มีนักวิชาการให้ความหมาย เกี่ยวกับความสุขไว้หลากหลาย โดยในศาสตร์ทางด้าน ของจิตวิทยาและสุขภาพจิต ได้ให้ความหมายไว้ คล้ายคลึงกันดังนี้ Martin กล่าวว่า ความสุข คือ ความพึงพอใจในชีวิต เป็นบุคคลที่มีสัมพันธภาพทางสังคมที่ดีกว่าคนทั่วไป ว่างใจ อารมณ์ดี มีเรื่องให้สามารถ หัวเราะได้ตลอดเวลา⁹ Veenhoven กล่าวว่า ความสุข คือ ความพึงพอใจในชีวิต (life satisfaction) ซึ่งหมายถึงระดับที่บุคคลตัดสินค่าโดยรวมว่า คุณภาพชีวิตในด้าน

⁷ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย, สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2565, สืบค้นได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/>

⁸ นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2556, พื้นที่ของเพศนอกรอบในสังคมไทย ในมิติการเมืองและวัฒนธรรม, บทความคุณนุ้ย มานุษยวิทยาสิริธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

⁹ Martin, S., 2000, Positive psychology: An introduction, Amer Psychol. 55, 5-14.

ความพึงพอใจหรือชอบชีวิตของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยจิตใจ และความรู้คิด ระดับความรู้สึกและจิตใจ คือมีความรู้สึกที่ดีบ่อยเพียงใด ระดับที่รับรู้ว่าคุณบรรลุเป้าหมายในชีวิต¹⁰

การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของบุคคลนั้น ชีวิตของทุกคนย่อมประกอบด้วย 2 ระบบสำคัญ คือ กาย และจิต กล่าวคือ จิต (mind) เป็นลักษณะทาง นามธรรม เป็นสิ่งละเอียดอ่อนไม่มีตัวตน ไม่มีน้ำหนัก สังเกตไม่ได้ เป็นอัตนัย จิตเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ จิตที่สงบ สุขอารมณ์ดี เบิกบาน แจ่มใส จะส่งผลให้ร่างกายมีความสุข ส่วน กาย (body) มีลักษณะเป็นรูปธรรม ที่จับต้องได้ เป็น ชีวภาพ มีการทำงานที่เป็นระบบ สังเกตได้ มีการแสดงออกมาทางคำพูด ท่าทาง มีการกระทำที่เป็นสื่อกลาง บ่งบอกความรู้สึกภายในจิตใจ แนวคิดนี้อธิบายได้ว่ากายและจิตมีอิทธิพลต่อกัน บุคคลที่มีการทำงานของกายและจิตที่มีสมดุลย่อมจะประสบความสำเร็จเจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายของชีวิตและจะเป็นบุคคลที่ตื่นตัวรู้ทันความคิด การกระทำและคำพูดของตนเอง จิตวิทยาเชิงบวกเป็นแนวคิดที่เห็นแตกต่างจากการคิด วิเคราะห์อย่างเดิม ๆ ตัวอย่าง เช่น เห็นต่างจากความเชื่อเดิมว่ามนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวกลายเป็นเชื่อว่ามนุษย์มีแรงจูงใจใฝ่ดี โดยมองข้ามว่าทุกคนมีจุดอ่อน หรือจุดลบ ความเห็นแก่ตัว ก้าวร้าว แต่กลับมองว่าบุคคลมีจุดแข็ง มีเป้าหมายในชีวิต มองคนอื่นดี อยากทำความดี และพัฒนาตนเองจากไม่ดีไปสู่ดี รู้จักตระหนักในตนเองมากขึ้น มีเป้าหมายในตนเองที่ชัดเจน กล่าวโดยสรุปว่า แนวคิดนี้เน้นการนำจุดแข็งของมนุษย์เป็นจุดศูนย์กลาง ปรับวิธีการคิดให้เป็นบวก มีความคิดเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่จะนำไปสู่การ แสดงออกทางกายและวาจา เกิดเป็นผลลัพธ์ที่ตามมาคือความสุข¹¹

สรุปได้ว่าในประวัติศาสตร์สังคมไทยกะเทยปรากฏขึ้น ครั้งแรกในกฎหมายตราสามดวง เมื่อครั้งรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้อธิบายถึงกะเทยว่าเป็น 1 ในบุคคล 33 จำพวกที่ไม่สามารถนำมาเป็นพยานได้หากเกิดคดีความขึ้นเนื่องจากเชื่อว่ากะเทยเป็นบุคคลเลื่อนลอยเอาแน่เอานอนไม่ได้ ประกอบกับกะเทยเป็นบุคคลที่ไม่มีความน่าเชื่อถือ หลังจากนั้นในช่วงการปฏิรูปประเทศรัชกาลที่ 5 เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายครั้งใหญ่และตรา “กฎหมาย ลักษณะอาญา ร.ศ. 127” เป็นประมวลกฎหมายฉบับแรกที่ประกาศใช้เมื่อ ปีพ.ศ. 2451 “ชายกับชาย” กลายเป็นการร่วมเพศที่ผิดธรรมดาของมนุษย์ จึงต้องได้รับโทษทางกฎหมายตามที่กำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครอง และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมในช่วงรัชกาลที่ 5 เป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับชนชั้นสูงดังพบว่า ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูประบบกฎหมาย หรือระเบียบธรรมเนียมปฏิบัติอันทันสมัยที่ลอกเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกมีการจัดระบบการจัดแบ่งเพศชายและเพศหญิงได้ชัดเจนขึ้น เมื่อเขาสู่ยุคแห่งการปฏิรูปสยามนโยบายของผู้นำชาติ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ในช่วง พ.ศ. 2481 ใน

¹⁰ Veenhoven, R., 1996, *Happy life-expectancy: A comprehensive measure of quality-of-life in nations*, Soc. Indicat. Res. 39: 1-58.

¹¹ เกสร มุ้ยจีน, 2559, *การสร้างความสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวก*, สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2565, สืบค้นได้จาก file:///C:/Users/User/Downloads/tujo,+Journal+manager,+12.%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1_%E0%B8%AD.%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B8%A3.pdf

เรื่องเพศได้เน้นการผลิตประชากรให้แก่สังคมโดยมีการวางรากฐานให้ผู้ชาย มีความเป็นชายและบ่งบอกสถานะความเป็นชาย ส่วนผู้หญิงก็เช่นกันจึงทำให้การเป็นกะเทยในสังคมไทยเป็นเพศที่แปลกไปจากชายและหญิงเป็นบุคคลที่ถูกกีดกันจากสังคม เพราะกะเทยมีเพศภาวะที่แตกต่างไปจากผู้ชายและผู้หญิง การถูกกีดกันนี้ส่งผลให้กะเทยขาดโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ แม้ว่าการทำความเข้าใจอคติที่มีต่อกะเทยจะเป็นเรื่องจำเป็น แต่คำอธิบายเหล่านี้ค่อนข้างจะเชื่อในการปลดปล่อยกะเทยออกจากกฎระเบียบที่กดทับกะเทย ทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างสังคมชายหญิง กะเทยจึงพยายามที่จะแสดงตัวตน แสดงจุดยืนทางสังคมของตนเองด้วยการแสดงความเป็นหญิงการแสดงตัวตนที่แท้จริงของกะเทยผ่านพฤติกรรมการแสดงออกอีกปฏิกิริยาต่าง ๆ ที่เป็นตัวของตัวเอง มีการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกให้มีความเป็นหญิงเช่น การแต่งตัวให้เป็นผู้หญิง การไว้ผมยาว การแต่งหน้า หรือแม้แต่การศัลยกรรมใบหน้า การทศฮอร์โมน การทำหน้าอก หรือแม้แต่การแปลงเพศ การแต่งตัว การแสดงออกที่อาจจะดูเกินจริงสิ่งเหล่านี้กะเทยต้องการทำลายอคติของคนในสังคมที่มองกะเทยแปลกไปจากชายจริงหญิงแท้ มองเป็นเพียงแค่ตัวตลก แต่ในมุมมองของกะเทยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้แสดงออกถึงตัวตนนั้นเป็นการแสดงออกอย่างจริงจัง พยายามที่จะต่อสู้เพื่อสร้างพื้นที่ให้พวกเขาได้แสดงตนในสังคมอย่างเท่าเทียมและทำให้สังคมเข้าใจความเป็นกะเทยของพวกเขาเพิ่มมากขึ้นโดยการแสดงออกและสร้างอัตลักษณ์ผ่านพฤติกรรมที่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนโดยการมองเห็นคุณค่าของตัวเองถึงแม้ว่าคนบางกลุ่มในสังคมจะมองกะเทยเป็นลบ แต่หากเราประพฤตินดี ไม่ทำให้สังคมเดือดร้อนก็จงเชื่อในการกระทำของตนเองและยอมรับและเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเป็น ก็จะทำให้กะเทยสามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่มีข้อจำกัดของคำว่าเพศ

2.4 กรอบการศึกษาด้านกระบวนการสร้างสรรค์

2.4.1 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม สภาพสังคม สิ่งแวดล้อมของกลุ่มเพศที่สาม

ข้าพเจ้าได้ศึกษาวิถีชีวิตของตัวข้าพเจ้าเองและจากกลุ่มเพื่อนส่งผลให้ข้าพเจ้าได้พบข้อมูลที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ วิถีชีวิตการเป็นอยู่ของกลุ่มข้าพเจ้านั้นก็เป็นไปอย่างปกติของคนทั่วไปในแนวคิดหรือมุมมองของข้าพเจ้า แต่มุมมองจากกลุ่มคนอื่นที่ไม่ใช่เพศที่สามนั้น กลุ่มเพศที่สามคือคนที่มีความ ตลก สนุกสนาน แต่ตลกในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าเป็นตัวตลกแต่กลับหมายถึงอากัปกิริยา ท่าทาง บุคลิก ที่แสดงออกมาจากข้างในจิตใจ ข้าพเจ้ามองว่าสิ่งที่เพศที่สามแสดงออกมานั้นเหมือนต้องการที่จะทำให้ตนเองและผู้คนรอบข้างมีความสุขไม่ว่าจะทำอะไรหรือที่ไหนก็ตาม แม้ว่าอาจจะมีเรื่องที่ถูกขังในจิตใจแต่นั้นก็เป็นเรื่องปกติของมนุษย์ที่มีทั้งสุขและทุกข์ปะปนกันไปในชีวิตอยู่ที่เราจะเลือกว่าจะอยู่และปรับตัวกับเรื่องที่เข้ามาได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงเก็บภาพข้อมูลเป็นเหตุการณ์ชีวิตของข้าพเจ้าและกลุ่มเพื่อนเป็นการบันทึกเรื่องราวความสุข ความสนุกสนานในการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการเดินหมอลำ การเต้นในงานบวช การเกณฑ์ทหาร การแต่งงาน การใช้ชีวิตประจำวันต่าง ๆ ที่สามารถแสดงออกถึงการกล้าที่จะ

แสดงออกในความเป็นตัวตนของตนเองให้สังคมเห็นว่าไม่ว่าเราจะเกิดมาเป็นเพศไหนก็ไม่สามารถมาจำกัด ความสามารถ ความสุข และการอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุขได้

ภาพที่ 1 ภาพกะเทยเก๋มฑฑฑฑฑฑ

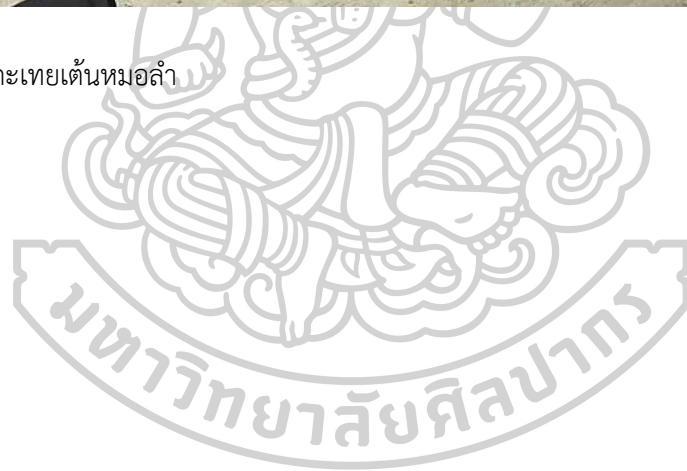
ภาพที่ 2 ภาพกะเทยลงแขกเกี่ยวข้าว

ภาพที่ 3 ภาพกะเทยรำบุญบังไฟ

ภาพที่ 4 ภาพกะเทยเต้นหมอลำ

ภาพที่ 5 ภาพกะเทยในงานบวช

ภาพที่ 6 ภาพกะเทยรำน่านไฟในงานศพ

ภาพที่ 7 ภาพกะเทยในงานแต่งงาน
ที่มา: ธนัชชกรณ์ ก้าวพูล

ภาพที่ 8 ภาพกะเทยในงานบวช
ที่มา: ธนัชชกรณ์ ก้าวพูล

2.4.2 อิทธิพลที่นำมาศึกษาในด้านสังคมของเพศที่สาม ภาพยนตร์เรื่อง หอแก้วแตก จากผู้กำกับพจน์ อานนท์

ภาพที่ 9 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์หอแก้วแตกแหกชิมิ

เข้าถึงเมื่อ: 9 กุมภาพันธ์ 2564

เข้าถึงได้จาก: <https://movie.mthai.com/movie-news/80609.html>

ภาพที่ 10 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์หอใต้เตก แหกต่อไม่รอแล้วนะ

เข้าถึงเมื่อ: 9 กุมภาพันธ์ 2564

เข้าถึงได้จาก: <https://www.sanook.com/movie/80837/>

ภาพที่ 11 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์หอแก้วแตก แหกต่อไม่รอแล้วนะ the new gen

เข้าถึงเมื่อ: 9 กุมภาพันธ์ 2564

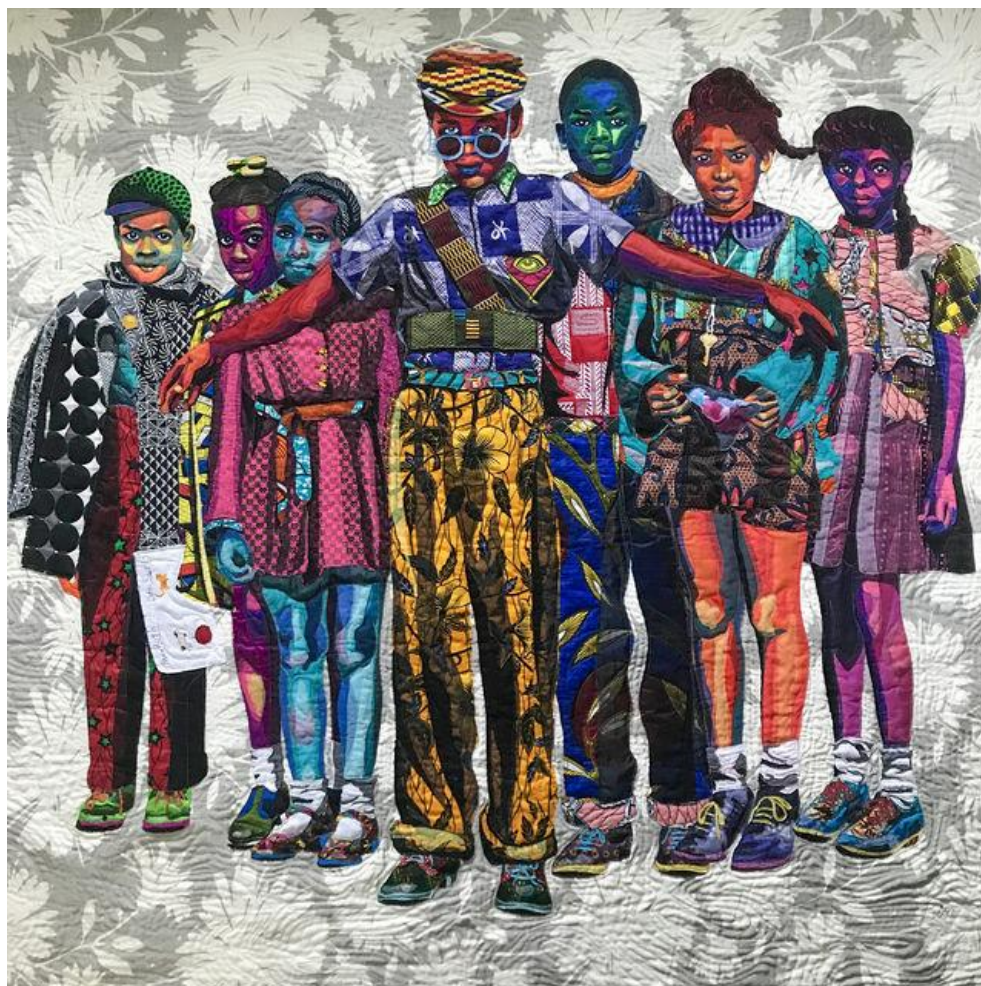
เข้าถึงได้จาก: <https://www.majorcineplex.com/movie/Hor-Taew-Tak-6>

หากย้อนกลับไปในปี พ.ศ. 2550 ภาพยนตร์ "หอแก้วแตก" ภาคแรกเป็นผลงานการกำกับของ พจน์ อานนท์ (ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนเป็น พชร อานนท์) ที่บอกเล่าเรื่องราวของกลุ่มกะเทยอย่าง เจ๊แต้ว (จตุรงค์ พลบูรณ์), เจ็การ์ตูน (ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์) และเจ็มดดำ (เอกชัย ศรีวิชัย) ที่ร่วมลงขันเปิดหอพักชาย แต่ไม่นานนักก็เกิดมีคนเสียชีวิตในหอจนกลายเป็นผีออกอาละวาด จนบรรดาสามเทยต้องหาวิธีการปราบผีแพนเค้ก จากเหตุการณ์ในหนังภาคแรกจนกระทั่งถึงหนังภาคที่ 6 ของแฟรนไชส์หอแก้วแตก สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์และหาตัวจับยากก็คือ การสร้างคาแรคเตอร์ของตัวละครที่โดดเด่น แม้ว่าพวกเขาจะพูดจาหยาบคายและปล่อยสารพัดสัตว์เลื้อยคลานออกมาขย้ำเหยื่อเต็มหน้าจอ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าจังหวะเหล่านี้ ได้กลายเป็นภาพจำของหนังชุดนี้เมื่อมองย้อนไปตลอดทั้ง 6 ภาคที่ผ่านมาของ “หอแก้วแตก” เราจะพบว่าภาพยนตร์มีพล็อตเรื่องอันแสนเบาบาง โครงสร้างหลัก ๆ ของหนังแทบทุกภาคคือการวิ่งหนีผี ราวกับเป็นหนังในตระกูลเดียวกับบ้านผีปอบ เพียงแค่เปลี่ยนตัวละครหลักให้กลายเป็นกลุ่มกะเทย แวะโยนมุกตลกโปกฮาใส่กันโดยไม่สนใจเลยว่าบรรดาฉากต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นในหนังนั้นจะช่วย “เล่า” เรื่องราวให้เคลื่อนไปข้างหน้า หรือเป็นแค่เพียงฉากตลกหน้าม่านที่ใส่เข้ามาเพื่อหวังผลลัพท์แค่จะสร้างเสียงหัวเราะ ถึงพล็อตเรื่องจะไม่มีอะไรเลยในแทบทุกภาคของแฟรนไชส์ชุดนี้ แต่เราก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า “หอแก้วแตก” คือภาพยนตร์จดหมายเหตุที่หยิบเอาวัฒนธรรมป๊อป กระแสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสังคมไทย ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาไล่เลี่ยกับช่วงเวลา ภาพยนตร์ออกฉายได้อย่างน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการหยิบบรรดาวิดีโอคลิปที่ได้รับการแชร์อย่างถล่มทลาย เอามาพูดถึงหรือล้อเลียน เสียดสี ในหนัง เช่น การหยิบเอาเพลงของ จินตหรา พูนลาภ อย่างเพลง "เต่างอย" มาใช้เป็นเพลงธีมหลักของภาพยนตร์ ยังไม่รวมไปถึงการแวะแซวบรรดาเซเลบคนดังที่มีข่าวคราวในวงการบันเทิง อาทิ เจนี่ เทียนโพธิ์สุวรรณ, คุณแพรว วาทานิกา, ดีไซน์เนอร์อย่าง พีทิม Asava, คุณโจ้เซอร์เฟส ภาพยนตร์ที่อยู่ในกระแส อาทิ นาคี 2 หรือกระทั่ง Fantastic Beasts ก็ไม่ได้รับการละเว้นเช่นกัน

ข้าพเจ้าศึกษาเรื่องราวและตัวละครในภาพยนตร์เรื่องหอแก้วแตกซึ่งนำมาปรับใช้ในผลงานคือ การหยิบเอาคาแรคเตอร์ แอคชั่นต่าง ๆ ในตัวละครที่เป็นกะเทยมาใช้ในการแสดงออกถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในผลงานของตนเอง โดยยึดเอาความตลก สนุกสนาน ความจัดจ้านของบุคลิกของกะเทย เช่น การทำให้คนหัวโตผิดเพี้ยนไปจากสัดส่วนจริงเพื่อให้บุคลิกของคนที่น่ามาเป็นตัวถ่ายทอดเรื่องราวในงานนั้นมีความโดดเด่นปะทะความรู้สึกของผู้ชมให้รู้สึกสนุกสนาน มีชีวิตชีวาตามที่คุณสร้างสรรค์ต้องการ และศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับกะเทยในสังคมปัจจุบันโดยใช้กะเทยเป็นตัวเล่าเรื่อง ในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าได้มีการใช้กะเทยเป็นตัวเล่าภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในผลงานซึ่งมีการถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่ดูสนุกสนาน อากัปกริยาและยังสอดแทรกเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านมุมมองของกะเทย จริตต่าง ๆ ที่ดูเกินจริง จึงได้ศึกษาในส่วนนี้มาปรับใช้และสร้างสรรค์ในผลงานของตนเอง

2.4.3 ศิลปินที่นำมาศึกษาในด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

2.4.3.1. บิซา บัตเลอร์ (Bisa Butler)

ภาพที่ 12 ภาพผลงานของ บิซา บัตเลอร์

ชื่อผลงาน:	“The Safety Patrol”
เทคนิค:	Quilted and appliquéd cotton, wool and chiffon
ขนาด:	208.3 × 228.6 cm
ปีที่สร้าง:	2561
เข้าถึงเมื่อ:	15 กุมภาพันธ์ 2564
เข้าถึงได้จาก:	https://www.caycezavaglia.com/resum

บิซา บัตเลอร์ (Bisa Butler) เกิดปี ค.ศ. 1973 ณ เมืองออเรนจ์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา การศึกษา Montclair State University, Howard University, Columbia High School ในผลงานนำเสนอภาพผู้คนเชื้อสายแอฟริกัน ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเธอ ผ่านรูปแบบงานศิลปะแบบคอลลาจ ผลงานสร้างสรรค์จากผืนผ้า งานศิลปะใช้อุปกรณ์เพียง เข็มและด้าย ที่ทำหน้าที่ไม่ต่างจากผี

แปรง ปักเย็บเป็นลวดลายบนผืนผ้าโดยเลือกเอาวัสดุ ตั้งแต่ผ้าลูกไม้สไตลิ่งวินเทจ ผ้าซาติน ไปจนถึงผ้าหมักโคลนพื้นเมือง มาเย็บประกบกันด้วยเทคนิคการควิลท์ (Quilts) จนได้ออกมาเป็นภาพของบุคคลทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ที่มีต้นแบบมาจากบุคคลทั่วไปในชีวิตประจำวัน เป้าหมายของศิลปินคือการบอกเล่าเรื่องราวของผู้คน ที่อาจถูกหลงลืมไปเมื่อเวลาผันผ่าน เรื่องราวเหล่านั้นถูกร้อยเรียงผ่านเนื้อผ้า ลวดลาย และสีสันทัน ที่บอกเล่าในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน ทั้งในแง่ของตัวบุคคล และในแง่ของเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เศษผ้าชิ้นเล็กชิ้นน้อยที่เลือกมาใช้ บางชิ้นมาจากเสื้อผ้าธรรมดา บางชิ้นก็เก่าแก่กว่านั้น เป็นเสื้อผ้าของแม่และยายของศิลปิน อาจจะดูเหมือนที่ไม่มียุคอะไรพิเศษ แต่เป็นวัสดุที่ไม่มียุคไรมาแทนที่ การเลือกใช้เทคนิคควิลท์ หรือ การถักมือให้เกิดลวดลายบนผืนผ้า ยังเป็นเหมือนการนำเสนอภูมิปัญญาของบรรพบุรุษชาวแอฟริกันเพราะในช่วงศตวรรษที่ 17 เป็นที่นิยมอย่างมากในหมู่ทาสผิวสีของอเมริกาเป็นผ้าที่ถูกทออย่างดงามสลัซซึบซ้อน แต่สิ่งที่เหลือกลับมาก็คงเป็นแค่เศษผ้าที่เล็กเกินกว่าจะพอห่ม นี่คือการมาของเทคนิคพวกนี้ มันเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับสังคมการเป็นอยู่ของศิลปิน ฉากหน้าของงานศิลปะสีสดใส ผลงานได้ซุกซ่อนเอกลักษณ์ของบรรพบุรุษชาวแอฟริกันไว้ภายใต้เศษผ้าพื้นเมืองสีแสบสด บ่งบอกถึงชาวแอฟริกันจะยืนขึ้นและภูมิใจในรากเหง้า และมรดกที่บรรพบุรุษที่หลงเหลือไว้

โดยข้าพเจ้าศึกษาในด้านเทคนิควิธีการเย็บปักไบบนหน้าคนในสีสันทันต่าง ๆ ด้วยผ้าที่มีสีสันทันสดใสจัดจ้าน นำผ้าชนิดต่าง ๆ มาตัดปะทับซ้อนเป็นไบบนหน้าคนโดยมีการกำหนดเฉดสีของผ้า กำหนดน้ำหนักผ้าจากน้ำหนักเข็มไปน้ำหนักอ่อนในการเย็บปักเพื่อให้ไบบนหน้ามีมิติดูมีชีวิตสมจริงแม้เป็นการเย็บปักด้วยผ้า ศึกษาในเรื่องวิธีการเย็บจักรอุตสาหกรรมที่ให้เส้นที่เล็กคมมีความละเอียด ให้อารมณ์ต่างไปจากการเย็บมือ รู้สึกว่าเส้นที่มาจากจักรอุตสาหกรรมมีความเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง ต่างจากการเย็บด้วยมือเส้นจะมีความใหญ่ หนา ไม่มีความละเอียด แต่ให้สีของเส้นที่จัดจ้าน เด่นชัดกว่าการใช้จักรอุตสาหกรรม และศิลปินมีการใช้ผ้าพื้นเมืองของแอฟริกาเย็บเพื่อเชื่อมระหว่างแนวความคิดและเทคนิค ซึ่งผู้สร้างสรรค์เองก็ได้มีการนำเอาชุดหรือวัสดุที่เพศที่สามใช้จริง ๆ นำมาใช้เย็บปักเพื่อเชื่อมโยงกับแนวความคิดและเทคนิคเช่นกัน โดยผู้สร้างสรรค์สนใจในเทคนิคของศิลปิน จึงศึกษาและทดลองสร้างสรรค์ในผลงานของตนเอง

2.4.3.2 Cayce Zavaglia (เคซี ซาวาญ่า)

ภาพที่ 13 ภาพผลงานของ Cayce Zavaglia

ชื่อผลงาน: “my father-in-law”

เทคนิค: hand embroidery

ขนาด: 6 x 8 inches

ปีที่สร้าง: 2557

เข้าถึงเมื่อ: 15 กุมภาพันธ์ 2564

เข้าถึงได้จาก: <https://www.caycezavaglia.com/>

ศิลปินชาวอเมริกัน เกิดในปี ค.ศ. 1971 ณ Valparaiso, Indiana จบการศึกษาทางด้านจิตรกรรมและภาพพิมพ์ ที่มหาวิทยาลัยในรัฐ Illinois โดยในที่นี่ข้าพเจ้าได้หยิบยกผลงาน Embroidery portrait ของ Cayce Zavaglia ที่ใช้เข็มกับด้ายแทนสีและพู่กัน รังสรรค์ผลงานภาพเหมือนสุดประณีต ลายเส้นแต่ละฝีปากพลิ้วไหวไม่ต่างจากฝีแปรง ผลงานแสนประณีตของเธอในแต่ละชิ้นรังสรรค์ขึ้นจากด้ายคอตตอน ด้ายไหม และไหมพรมขนสัตว์ ที่ใช้โทนสีของด้ายแต่ละกลุ่มปักผสมกันอย่างแยบยลและพลิ้วไหว จนได้ผลงานที่สมจริงอย่างมาก หากมองเผิน ๆ หลายคนอาจเข้าใจผิดว่าผลงานของเธอเป็นภาพวาดสีน้ำมัน แต่นั่นก็เพราะ Cayce ได้เลียนแบบเทคนิคการวาดภาพสีน้ำมันมาใช้ในงานปักนั่นเอง ทั้งการเบลนด์สี ทิศทางการปาดแปรงเพื่อให้ได้สีและโทนของภาพตามที่ต้องการด้านหลังของภาพปักคือลายด้ายที่พาดกันไปมายุ่งเหยิง Cayce Zavaglia เพิ่งพบว่ามันคืออีกเสน่ห์ของผลงานที่สะท้อนถึงตัวตนที่คนอื่นเห็นและตัวตนภายในของคนเรา

ข้าพเจ้าศึกษาเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานที่เน้นทักษะฝีมือ ลักษณะศิลปะเหมือนจริง ภาพส่วนใหญ่เป็นภาพถ่ายบุคคลที่เน้นความสำคัญและความแม่นยำในการเย็บปักที่มีความประณีต โดยใช้ในการเย็บปักด้วยมือทั้งหมด โดยศึกษาวิธีการปักใบหน้าคนเสมือนจริงด้วยเส้นด้าย ศึกษาวิธีการวางน้ำหนักสีของใบหน้าด้วยสีของเส้นด้าย และการจับบุคลิก อารมณ์สีหน้าของคนถ่ายทอดออกมาในรูปแบบเทคนิควิธีการเย็บปักเส้นด้ายเพื่อเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกในผลงานสร้างสรรค์

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบ 2 มิติ โดยมีการใช้กระบวนการวิธีในการเย็บ ปัก และปะติด วัสดุต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวและแง่มุมของสังคมเพศสภาพที่มีหลากหลายมิติ สะท้อนภาพชีวิตความเป็นจริงของกะเทยในสังคมปัจจุบัน โดยสามารถลำดับขั้นตอนกระบวนการในการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

- 3.1 การกำหนดรูปแบบ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
- 3.2 วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
 - 3.2.1 เส้นด้ายสีเส้นต่าง ๆ
 - 3.2.2 ผ้าชนิดต่าง ๆ
 - 3.2.3 เข็มเย็บผ้าหลายขนาด
 - 3.2.4 วัสดุสังเคราะห์
- 3.3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
- 3.4 รายละเอียดผลงาน

3.1 การกำหนดรูปแบบ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ ข้าพเจ้าได้วางแผนการศึกษาโดยจัดระเบียบเรียบเรียง ข้อมูลที่ได้แรงบันดาลใจ และอิทธิพลที่ได้รับจากสังคมสิ่งแวดล้อมรอบตัวของกลุ่มเพื่อนกะเทยของข้าพเจ้าโดยวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าเริ่มจากการค้นคว้าข้อมูลจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของข้าพเจ้าและกลุ่มเพื่อนกะเทยที่น่าสนใจ นำมาเป็นแรงบันดาลใจเพื่อที่จะสร้างสรรค์ผลงาน โดยงานแต่ละชิ้นจะมีเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยต้องการที่จะตีแผ่ เผยแพร่เรื่องราวของกะเทยในสังคมไทยให้ผู้คนเข้าใจมากที่สุด จึงนำเอาภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนำมาสเก็ตเป็นภาพร่างลายเส้นปากกา จากนั้นข้าพเจ้าได้ลงมือทำผลงานจริงโดยนำเอาภาพร่างมาขยายบนเฟรมขนาดใหญ่ขนาดแตกต่างกันออกไป โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์โดยวิธีการเย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุ สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบจิตรกรรมผสม นำเทคนิควิธีการเย็บผ้าด้วยวิธีการต่างๆ ที่ใช้ทัศนธาตุของเส้นด้ายและสีเส้นของผ้าพื้นผิวของวัสดุ เพื่อที่จะถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องราวในผลงาน เมื่อผลงานเสร็จสิ้น จากนั้นจึงเป็นในส่วนของการทบทวนและการวิเคราะห์ผลงาน โดยข้าพเจ้าได้ให้ความหมายในเชิงเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน ในวิทยานิพนธ์ชุดสุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ ซึ่งได้มีการทดลองศึกษา ค้นคว้า กรรมวิธีต่าง ๆ ในการเย็บปักถักร้อยและการใช้วัสดุสังเคราะห์มาผสมผสานกับการเย็บปักผ้าให้เกิดความกลมกลืนและลงตัว โดยนำเอาวัสดุ ผ้า เสื้อผ้า หรือแม้แต่สิ่งของที่ใช้อย่างจริงในชีวิตของเพศที่สามมาสร้างสรรค์ในผลงานเพื่อที่จะสะท้อนและสื่อถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในผลงานที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดและตั้งใจที่จะแสดงผ่านตัวเนื้อหาและวัสดุ เทคนิคที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์นั้นต้องการที่จะนำเอาจิตความเป็นหญิงที่มีในจิตใจของข้าพเจ้าได้แสดงออกมาผ่านการเย็บ เทคนิคกระบวนการที่มีความเป็นผู้หญิง ฝีมือนักปักลงไปบนผืนผ้าแสดงออกถึงตัวตน อารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อผลงาน ผสานกับการใช้วัสดุของกลุ่มเพศที่สามทำให้เป็นการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหา แนวความคิดกับเทคนิคได้เป็นอย่างดี

3.2 วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

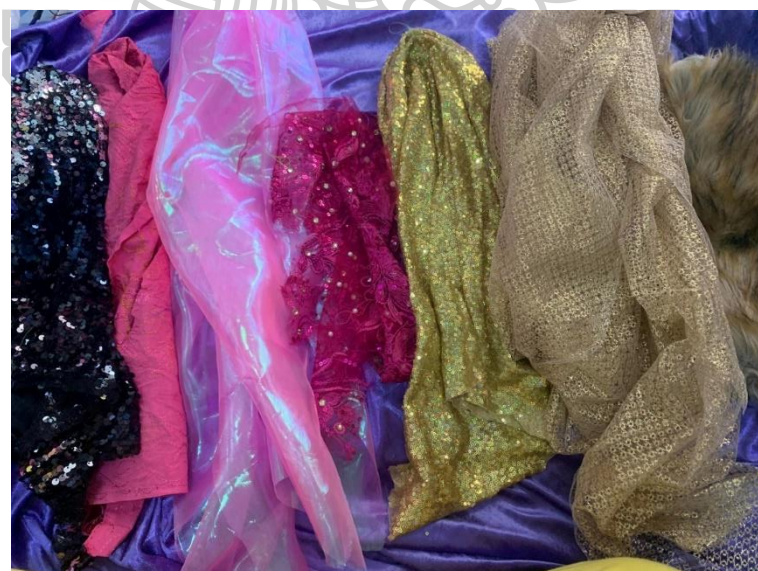
3.2.1 เส้นด้ายสีสันท่าง ๆ

ภาพที่ 14 ภาพเส้นด้ายสีสันท่าง ๆ

3.2.2 ผ้าชนิดต่าง ๆ

ผ้าชนิดต่าง ๆ เช่น ผ้าลูกไม้ ผ้าไหมแก้ว ผ้าขนสัตว์ ผ้ากำมะหยี่ ผ้าเลื่อม ๆ

ภาพที่ 15 ภาพผ้าชนิดต่าง ๆ

3.2.3 เข็มเย็บผ้าหลายขนาด

ภาพที่ 16 ภาพเข็มเย็บผ้าหลายขนาด

3.2.4 วัสดุสังเคราะห์

วัสดุสังเคราะห์ เช่น วิกผม ใยสังเคราะห์ ขนนก ดอกไม้ปลอม และเครื่องประดับต่าง ๆ

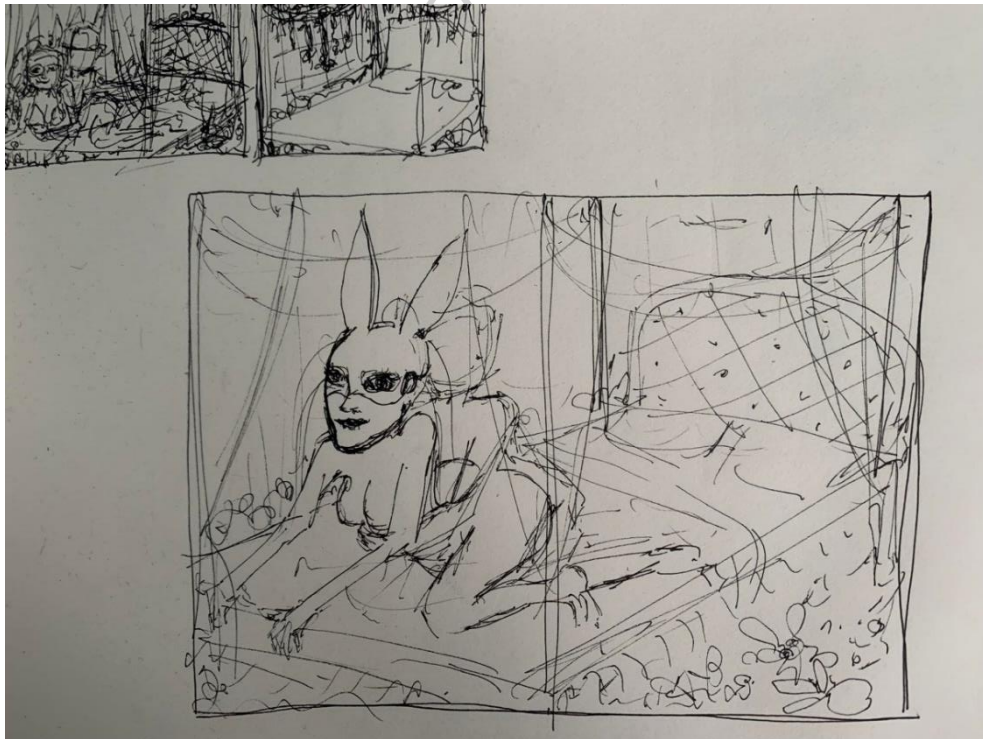

ภาพที่ 17 ภาพวัสดุสังเคราะห์

3.3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การค้นคว้าข้อมูลโดยข้าพเจ้าเลือกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตของเพศสภาพที่ข้าพเจ้าสนใจและเก็บเป็นภาพข้อมูลทั้งที่ข้าพเจ้าลงพื้นที่ถ่ายด้วยตนเอง และรูปที่เพื่อนข้าพเจ้าถ่าย บางส่วนก็มีการค้นคว้าข้อมูลภาพผ่านอินเทอร์เน็ตโดยมีการนำภาพข้อมูลเหล่านั้นมารวบรวม เตรียมเพื่อที่จะทำภาพร่างหรือสเก็ตช์เป็นขั้นตอนต่อไป

3.3.1 เมื่อได้ภาพข้อมูลแล้วจึงนำเอาภาพมาพัฒนาเป็นภาพร่างผลงานโดยเริ่มจากการร่างภาพด้วยปากกาเป็นลายเส้นเพื่อที่จะศึกษาองค์ประกอบที่ลงตัวในผลงาน เมื่อได้องค์ประกอบเป็นภาพร่างลายเส้นแล้วจึงนำเอาภาพมาสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 18 ภาพร่างลายเส้นผลงาน

3.3.2 ขั้นตอนต่อไปเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยเริ่มจากการเตรียมโครงเฟรมและชิงผ้า โดยชนิดผ้าที่ใช้ ข้าพเจ้าเลือกใช้ผ้ากำมะหยี่เพราะเนื้อผ้ามีความยืดหยุ่นและเนื้อบางไม่หนาจนเกินไป มีความสะดวกในการที่จะเย็บผ้าทับซ้อนกันในหลาย ๆ ชั้น

ภาพที่ 19 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.3 เริ่มวางโครงสร้างโดยการใช้ผ้าคลุมและเย็บพื้นหลังและคลุมบรรยากาศภาพรวมในผลงาน โดยใช้ผ้าลูกไม้วางเรียงกันแล้วเย็บลูกปัดเลื่อมติดกับโครงเฟรมเป็นลวดลายดอกไม้เพื่อเป็นการกำหนดลวดลายของพื้นหลังงาน

ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

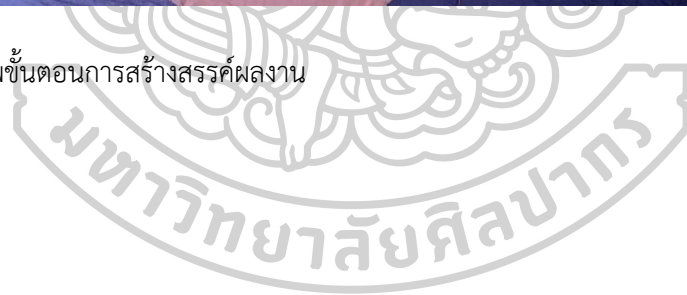

ภาพที่ 21 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.4 จากนั้นเริ่มปักในส่วนจุดเด่นที่เป็นภาพบุคคลโดยวิธีการปักเส้นด้าย ด้วยการปักแยกส่วนกับโครงเฟรม เมื่อปักเสร็จจึงนำเอามาเย็บปักรวมในผลงานและใช้ผ้าวางโครงสร้างและองค์ประกอบโดยรวมในผลงานและเริ่มใช้เส้นด้ายปักในส่วนของภาพบุคคลที่เป็นจุดเด่น

ภาพที่ 22 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 23 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

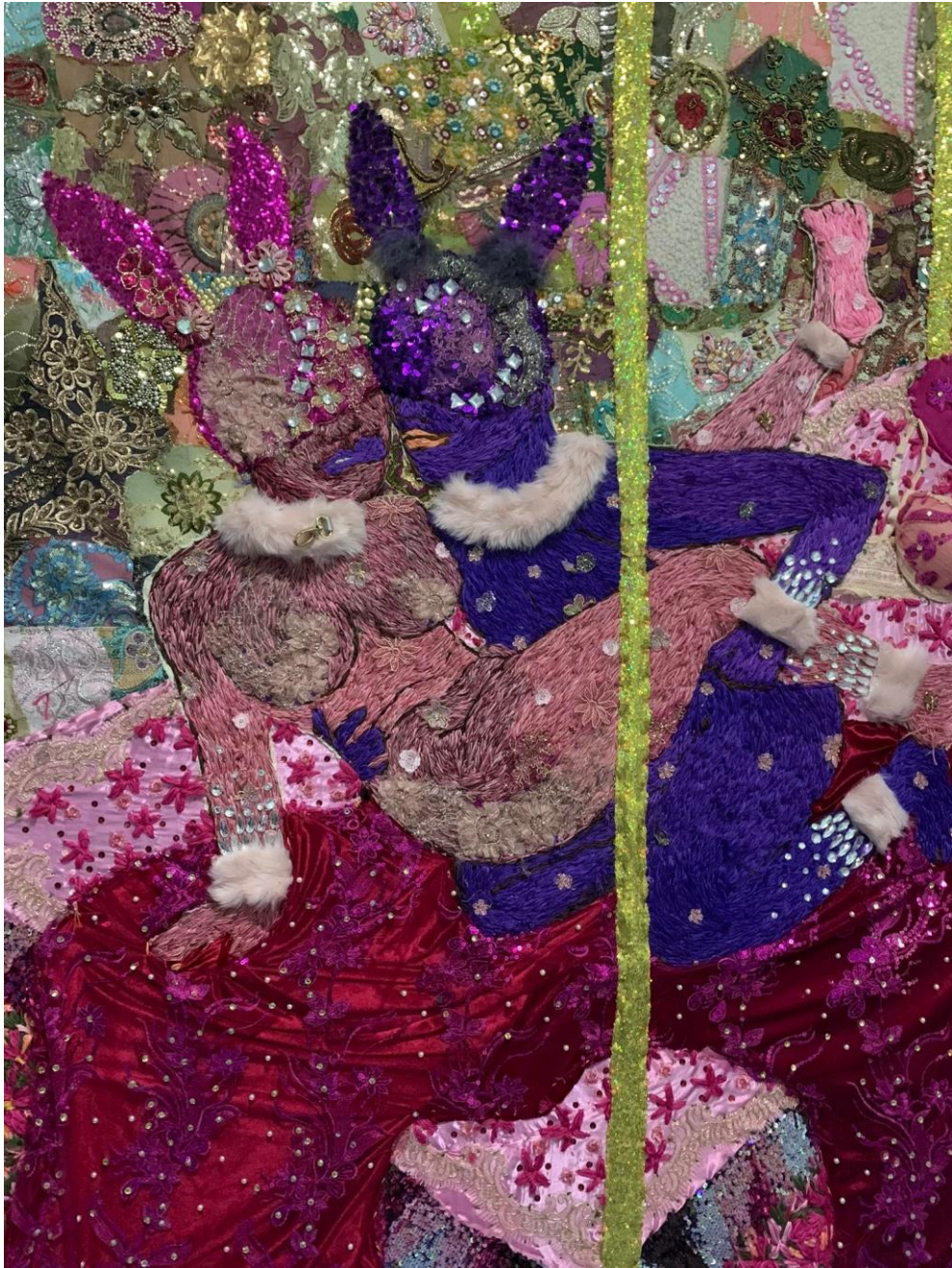

ภาพที่ 24 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.5 ปักในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ในผลงานโดยมีการนำเอาลูกไม้ เพชร และเลื่อมสีต่าง ๆ นำมาติดและปักให้เกิดเป็นลวดลายและสีสรรที่มีความน่าสนใจมีความละเอียดมากขึ้น

ภาพที่ 25 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.6 ตรวจสอบองค์ประกอบโดยรวมของผลงาน และปักเก็บรายละเอียดผลงานในส่วนต่างๆ เพื่อให้ผลงานสมบูรณ์

ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.7 ผลงานเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 29 ภาพผลงาน “เข้าเรือนหอ”

ชื่อผลงาน: “เข้าเรือนหอ”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนพื้นผ้า

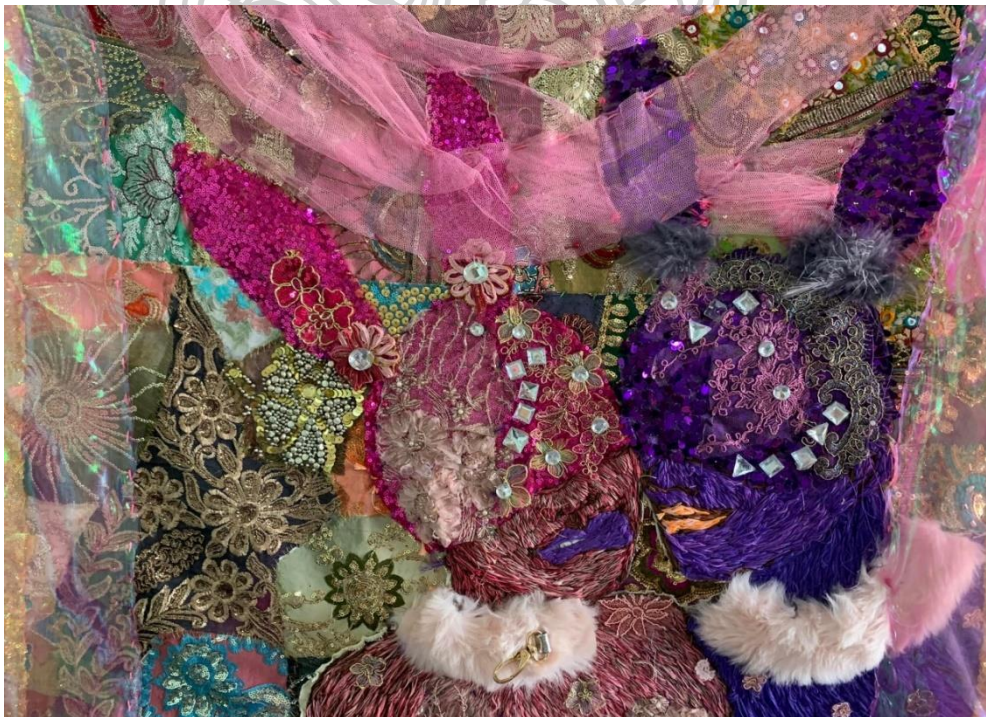
ขนาด: 150 x 180 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2565

3.4 รายละเอียดผลงาน

ภาพที่ 30 ภาพรายละเอียดผลงาน

ภาพที่ 31 ภาพรายละเอียดผลงาน

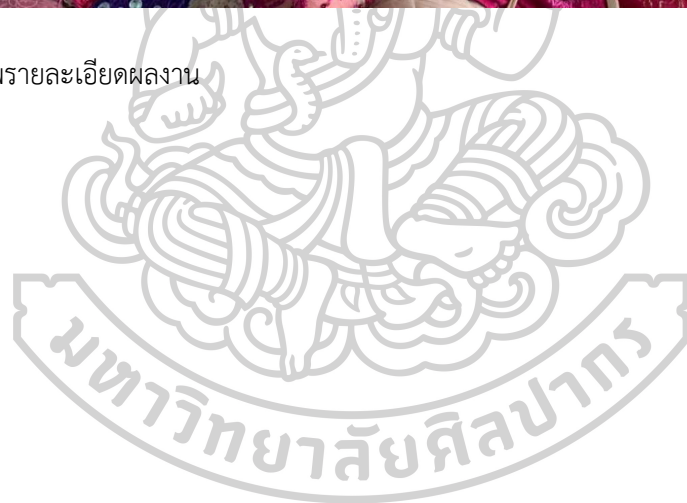

ภาพที่ 32 ภาพรายละเอียดผลงาน

ภาพที่ 33 ภาพรายละเอียดผลงาน

บทที่ 4

การสร้างสรรคและการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานในช่วงระยะก่อนวิทยานิพนธ์เป็นการสร้างสรรค์ที่นำเสนอความประทับใจทางด้านอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อสังคมเพศที่สาม ที่ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิตการเป็นอยู่ของข้าพเจ้าและกลุ่มเพื่อน โดยแสดงออกผ่าน เทคนิควิธีการเย็บปัก ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ประกอบไปด้วยผลงานสร้างสรรค์จำนวน 9 ผลงาน ซึ่งได้มีการพัฒนาความคิดและเทคนิคมากพอสมควร ข้าพเจ้านำข้อผิดพลาดมาปรับ ใช้และพัฒนา จนเกิดเป็นวิทยานิพนธ์ชุด “สุนทรภู่กรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” ตามลำดับดังนี้

- 4.1 การสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์
 - 4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1
 - 4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2
 - 4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3
- 4.2 การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
 - 4.2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1
 - 4.2.2 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2
 - 4.2.3 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

4.1 การสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของสังคมเพศที่สาม ที่เป็นเรื่องราวจากตัวตนของข้าพเจ้าที่ได้ประสบพบเจอในชีวิต โดยเริ่มศึกษาและเริ่มหาประเด็นที่ น่าสนใจออกมา คือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตและการอยู่ร่วมกับสังคมของกลุ่มเพศที่สาม ไม่ว่าจะเป็นการเดินหน้าเวทีหมอลำ การเข้าร่วมพิธีอุปสมบท การเกณฑ์ทหาร การแต่งงาน และในงานศพ โดยเริ่มจากการหาข้อมูลเหตุการณ์ที่สนใจและบันทึกภาพขณะที่กะเทยกำลังทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเหตุการณ์นั้น ๆ และภาพถ่ายคือสิ่งสำคัญของแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้น หลังจากกิจกรรมเสร็จสิ้น ข้าพเจ้าจึงกลับมาทบทวนโดยดูภาพที่บันทึกทั้งหมดและค้นพบว่าภาพที่เกิดขึ้น เหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นสามารถสร้างอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ตัวข้าพเจ้า จึงเริ่มคิดหาวิธีการนำเอาข้อมูลภาพถ่ายมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยผลงานชุดนี้สร้างสรรค์จากทัศนคติของตนเอง ผ่านเรื่องราวของบุคคลเพศที่สาม และเน้นเรื่องราวที่ดูสนุกสนาน โดยผลงานบางชิ้นแอบแฝงเรื่องราวที่แสนเศร้า สะเทือนใจ และเจ็บปวดลึก ๆ ข้างในจิตใจ ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกเหล่านั้นออกมาด้วยการใช้เทคนิควิธีการเย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุ ที่สามารถตอบสนองความรู้สึกและเชื่อมโยงกับแนวความคิดของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากการเดินหน้าเวทีหมอลำของกลุ่มกะเทย ซึ่งหมอลำเป็นการแสดงพื้นบ้านของภาคอีสาน หมอลำนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายอย่าง ตามลักษณะทำนองของการลำ เช่น ลำเต้ย ลำพื้น ลำกลอน ลำเรื่อง ลำเรื่องต่อกลอน ลำเพลิน ลำซิ่ง แต่ในปัจจุบันที่นิยมนำมาจัดแสดงนั้นคือหมอลำหมู่เป็นการลำที่มีผู้แสดงครบหรือเกือบจะครบตามจำนวนตัวละครในเรื่องที่ดำเนินการแสดง มีอุปกรณ์ประกอบ ทั้ง ฉาก เสื้อผ้าสมจริงสมจัง และยังมีเครื่องดนตรีประกอบ แต่เดิมที่มีหลักๆ คือพิณ (ซุง หรือ ซิ่ง) แคน กลอง กรลำจะมี 2 แนวทางคือ ลำเวียง จะเป็นการลำแบบลำกลอน หมอลำจะแสดงเป็นตัวละครตามบทบาทในเรื่อง การดำเนินเรื่องค่อนข้างช้า แต่ก็ได้อรรถรสของละครพื้นบ้าน หมอลำได้ใช้พรสวรรค์ของตัวเองในการลำ ทั้งทางด้านเสียงร้อง ปฏิภาณไหวพริบและความจำ เป็นที่นิยม ต่อมาเมื่อดนตรีลูกทุ่งมีอิทธิพลมากขึ้น จึงเกิดวัฒนาการของหมอลำหมู่อีกครั้งหนึ่ง โดยได้ประยุกต์กลายเป็น ลำเพลิน ซึ่งมีจังหวะที่เร้าใจชวนให้สนุกสนาน ก่อนการลำเรื่องในช่วงหัวค่ำจะมีการนำเอารูปแบบของวงดนตรีลูกทุ่งมาใช้เรียกคนดู กล่าวคือ จะมีนักร้องมาร้องเพลงลูกทุ่งหรือบางคณะหมอลำ ได้นำเพลงสตริงที่กำลังฮิตในขณะนั้นมาขับร้อง มีทางเครื่องหรือแดนซ์เซอร์เต้นประกอบ นำเอาเครื่องดนตรีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ เช่น กีตาร์ คีย์บอร์ด แซ็กโซโฟนทรัมเปต และกลองชุด เป็นต้น โดยนำมาผสมผสานเข้ากับเครื่องดนตรีเดิมได้แก่ พิณ แคน ทำให้ได้รสชาติของดนตรีที่แปลกออกไป

ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดภาพเหตุการณ์ อารมณ์ความรู้สึกของการเดินและการดูหมอลำของกลุ่มกะเทยขณะที่มารวมตัวกันโดยไม่ได้มีการนัดหมายเพื่อสังสรรค์ และเดินกันอย่างสนุกสนานราวกับหลุดไปอีกโลกหนึ่งที่มีแต่เพศเดียวกัน ข้าพเจ้ามองว่าเหตุที่หมอลำทำให้กะเทยนั้นได้มีการรวมตัวเป็นเพราะว่ากะเทยนั้นเป็นเพศที่มีความสนุกสนาน ซึ่งชอบความบันเทิงและกล้าที่จะ

แสดงออกการเต้นหมอลำนั้นเป็นพื้นที่พื้นที่หนึ่งที่สามารถทำให้กะเทยได้ปลดปล่อยความเป็นตัวตนของตนเองได้อย่างเต็มที่โดยอาศัยเสียงเพลง ดนตรี และจังหวะลีลา แสงสีและบรรยากาศของหมอลำ เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนความสนุกสนาน ทำให้ตนเองและผู้คนรอบข้างนั้นได้มีความสุขตามที่กลุ่มกะเทยได้แสดงออก ข้าพเจ้าจึงนำเอาจังหวะการเคลื่อนไหวของการเต้นของกะเทยมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยนำเอาอากัปกิริยาท่าทางของกะเทยขณะที่เต้นอยู่มาเป็นจุดเด่นในผลงาน เพื่อให้อารมณ์ความรู้สึกสนุกสนาน ผสมผสานกับเทคนิควิธีการเย็บปักผ้า เส้นด้ายและวัสดุผสม ที่ให้ความจัดจ้านของสีเส้น และเส้นที่เกิดจากการเย็บปักให้ความรู้สึกเสมือนว่าภาพนั้นกำลังเคลื่อนไหวแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศในการเต้นหมอลำได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 34 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน:	“สามัคคีคีตลีงกา 1”
เทคนิค:	เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า
ขนาด:	170 x 200 เซนติเมตร
ปีที่สร้าง:	2563

ภาพที่ 35 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน: “สามัคคีคีติลังกา 2”

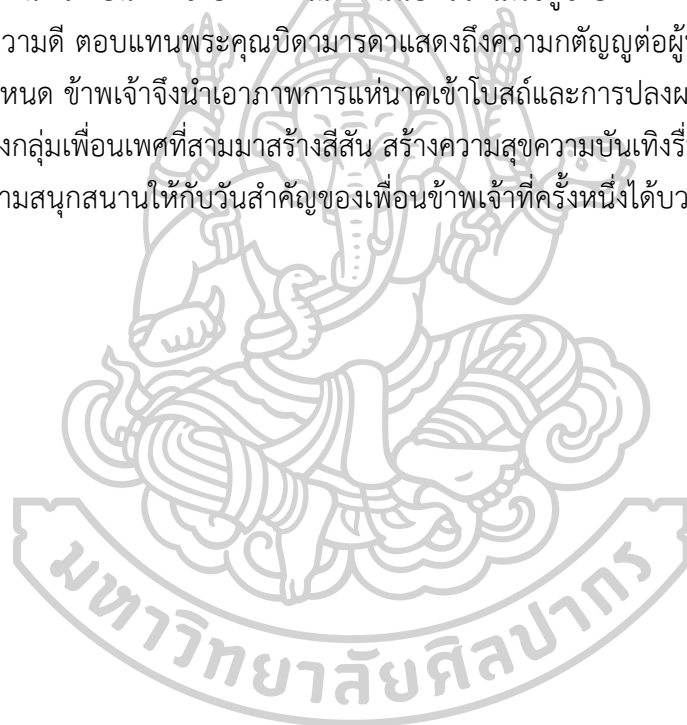
เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนพื้นผ้า

ขนาด: 170 x 200 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2563

4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากภาพบรรยากาศงานอุปสมบท เรื่องราวที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์นั้นแม้เป็นเรื่องราวธรรมดาที่พบเห็นได้ทั่วไป แต่ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงการให้ การตอบแทนพระคุณบิดามารดา การได้ทำความดี แสดงถึงความกตัญญูต่อผู้ที่มีพระคุณ ซึ่งเป็นการให้อภัยยิ่งใหญ่ในหน้าที่ของการเป็นบุตร และการรวมตัวกันของผู้คนในงานที่มาร่วมงานและช่วยเหลือกันในงานบุญ เป็นภาพบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความซาบซึ้ง ปิติสุข สนุกสนานรื่นเริง พิธีกรรมการอุปสมบทนี้จึงเป็นสิ่งที่แสดงความรู้สึกเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าจึงได้นำเอาภาพบรรยากาศงานอุปสมบทของกลุ่มเพศที่สามมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ และได้นึกถึงภาพเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นภาพงานอุปสมบทของเพื่อนข้าพเจ้าที่เป็นเพศที่สาม ถึงแม้ว่าเพศกำเนิดจะเป็นเพศชายแต่เพศสภาพนั้นอาจจะไม่ใช่ผู้ชายแท้ แต่แก่นแท้ของการบวชนั้นคือการได้ทำความดี ตอบแทนพระคุณบิดามารดาแสดงถึงความกตัญญูต่อผู้ที่มีพระคุณโดยไม่มีเรื่องเพศเป็นข้อกำหนด ข้าพเจ้าจึงนำเอาภาพการแห่ناقเข้าโบสถ์และการปลงผมนาค เพื่อแสดงออกถึงการรวมตัวของกลุ่มเพื่อนเพศที่สามมาสร้างสีสัน สร้างความสุขความบันเทิงรื่นเริงใจ สร้างบรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนานให้กับวันสำคัญของเพื่อนข้าพเจ้าที่ครั้งหนึ่งได้บวชตอบแทนพระคุณบิดามารดา

ภาพที่ 36 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน: “นางฟ้าหนานาค”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 160 x 160 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2563

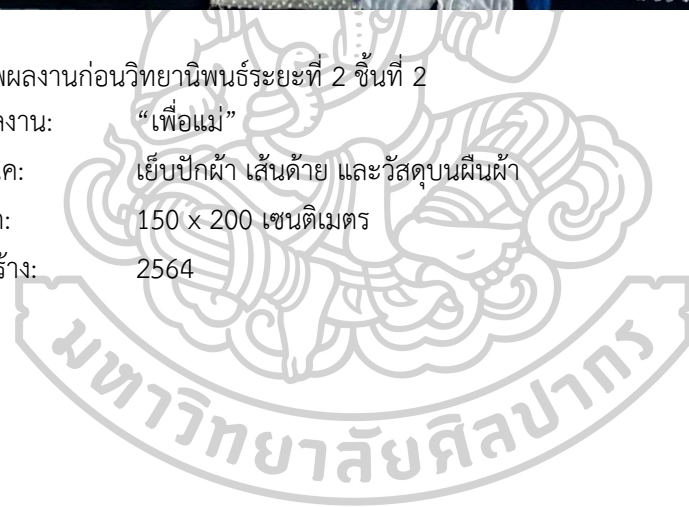
ภาพที่ 37 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน: “เพื่อแม่”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 150 x 200 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ข้าพเจ้านำเสนอความประทับใจทางด้าน อารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อเหตุการณ์กลุ่มเพื่อนกะเทยที่มาแสดงความรักและล่าลาผู้ล่วงลับเป็นครั้งสุดท้าย โดยแสดงออกผ่าน เทคนิควิธีการเย็บปัก ซึ่งได้พัฒนาความคิดและเทคนิค ข้าพเจ้านำข้อผิดพลาดมาปรับ ใช้และพัฒนา จนเกิดเป็นผลงานในชุดนี้ โดยผลงานต้องการบอกเล่าถึงการสูญเสียเพื่อนอันเป็นที่รักของกะเทยโดยได้แรงบันดาลใจมาจากการสูญเสียรุ่นพี่ในกลุ่มกะเทย ซึ่งได้ประสบอุบัติเหตุรถคว่าขณะที่กำลังจะไปแสดงเต้นโชว์ในวงหมอลำ ทำให้บรรดาญาติของผู้ตายและเพื่อนพี่น้องคนสนิทรู้สึกสะเทือนใจ เสียใจกับการสูญเสียคนที่รักเป็นอย่างมาก โดยบรรยากาศในพิธีฌาปนกิจนั้นเต็มไปด้วยญาติและกลุ่มเพื่อนกะเทยที่มาไว้อาลัยแสดงความเสียใจกับการจากไปของผู้ตายโดยก่อนตายผู้ตายเคยกล่าวไว้ว่า ขอให้มีการแสดงโชว์ในงานศพตนเองเพราะเป็นสิ่งที่ตนเองรัก มาตลอดชีวิตนั่นคือการแสดง การเต้น การรำ ไม่อยากให้บรรยากาศเศร้า โดยภายในงานส่วนใหญ่ผู้ที่มาร่วมพิธีจะสวมใส่ชุดสีดำ โดยหลังจากการทำพิธีทางศาสนาเสร็จสิ้น ได้มีการแสดงโชว์การรำหน้าไฟ การรำส่งสาร การแสดงโชว์ต่าง ๆ จากกลุ่มเพื่อนกะเทยที่มาแสดงให้กับผู้ตายด้วยความรักความผูกพัน ที่มีความรักใคร่กันมานาน สร้างความครึกครื้นให้กับผู้ที่มาร่วมงานเป็นอย่างมากแม้ว่าพิธีกรรมนี้จะป็นงานศพก็ตาม

ข้าพเจ้าถ่ายทอดภาพบรรยากาศงานศพที่กะเทยได้ไปร่วมงาน เพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้สึกรัก ความผูกพันที่มีต่อผู้อยู่และผู้ตาย ถึงแม้ว่าในงานศพนั้นจะเต็มไปด้วยความสนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมือนแสดงโชว์ที่จัดขึ้นตามงานสังสรรค์ทั่วไป แต่ลึก ๆ ในความรู้สึกของผู้ที่มาร่วมงานนั้นกลับเต็มไปด้วยความโศกเศร้า เสียใจจากการสูญเสียเพื่อนอันเป็นที่รัก การแสดงที่มีในงานศพนั้นเป็นเหมือนการแสดงกลบกลืนความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ ภาพในงานศพจึงมีความรู้สึกย้อนแย้งระหว่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้มาร่วมงาน แต่สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นล้วนเป็นสิ่งที่ผู้ตายได้ขอไว้เพราะเป็นสิ่งที่ผู้ตายรักและชื่นชอบมาตลอดชีวิตจึงอยากให้งานศพนั้นสนุกมีสีสันจะได้จำภาพในความมีชีวิตชีวาเหมือนในครั้งที่ทำงานเป็นทางเครื่องหมอลำ ลักษณะผลงานเป็นรูปแบบจิตรกรรมผสมถ่ายทอดผ่านกระบวนการเทคนิคเย็บปักและวัสดุผสม เช่น เส้นด้าย ผ้า เพชร ลูกปัด ขนนก วิกผมปลอม ชุดที่ใช้แสดงโชว์จริง ๆ หากมองภายนอกอาจมองว่าสถานการณ์ ณ ตอนนั้นเต็มไปด้วยความสนุกของสีสัน ลวดลายผ้า ความระยิบระยับของวัสดุและท่าทางอากัปกริยาของผู้คนในภาพที่สื่อให้เห็นถึงภาพบรรยากาศในงานศพ แต่ภายในความรู้สึกลึก ๆ นั้นข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเจ็บปวดจากสภาวะของการสูญเสียเพื่อนอันเป็นที่รัก

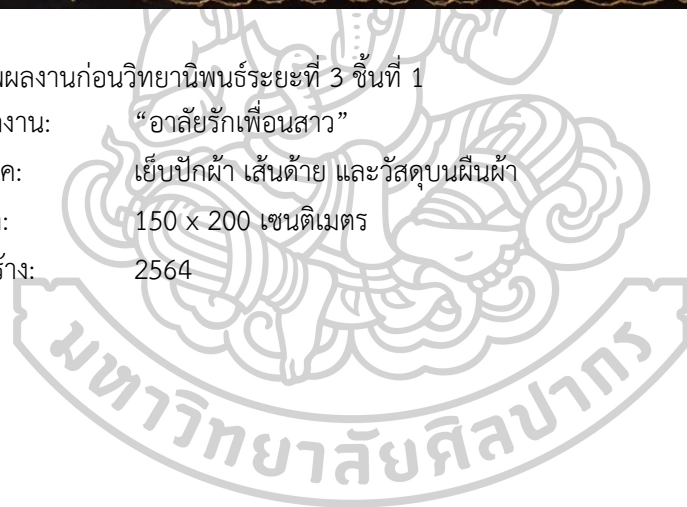
ภาพที่ 38 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน: “อาลัยรักเพื่อนสาว”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 150 x 200 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

ภาพที่ 39 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน: “ส่งเพื่อนสาวไปสวรรค์ 1”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 170 x 170 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

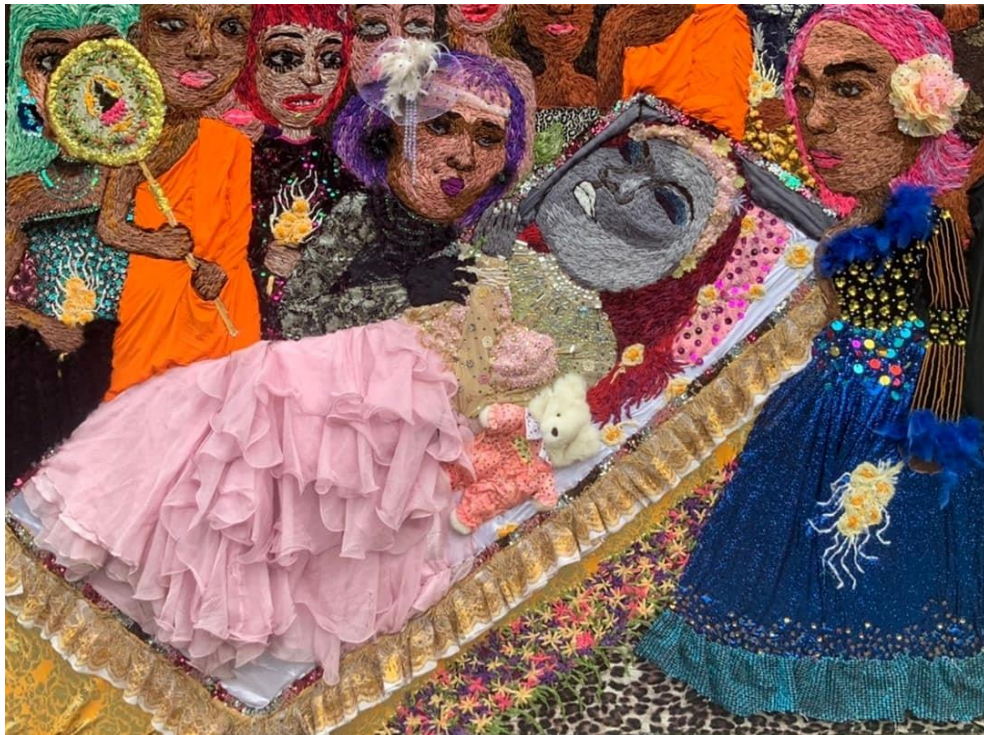
ภาพที่ 40 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน: “ส่งเพื่อนสาวไปสวรรค์ 2”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 240 x 260 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

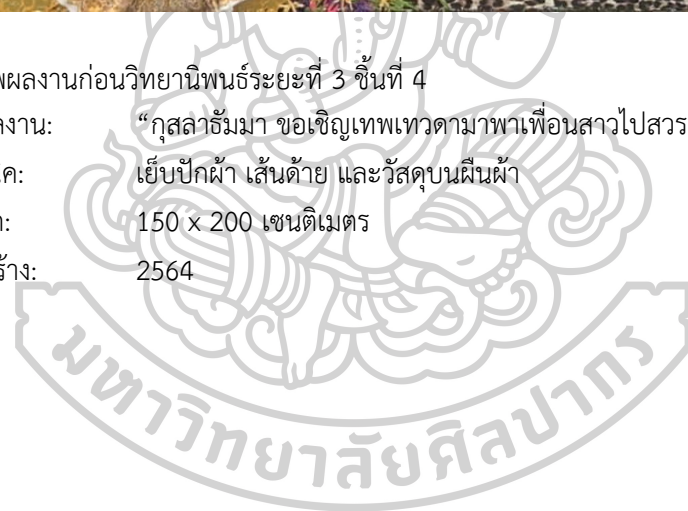
ภาพที่ 41 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน: “กุสลาธัมมา ขอเชิญเทพเทวดามาพาเพื่อนสาวไปสวรรค์”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 150 x 200 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

ภาพที่ 42 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน: “ในคืนวันสวดอภิธรรม”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 150 x 180 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

4.2 การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้เป็นระยะสุดท้ายและเป็นการเริ่มแนวคิดใหม่ที่ได้ต่อยอดจากผลงานที่เคยสร้างสรรค์มาทั้งหมด ยังคงเป็นเนื้อหาเรื่องราวของเพศที่สามอยู่ ถ่ายทอดออกมาผ่านภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพศที่สามเช่นเดิมแต่ได้มีการนำเอาเหตุการณ์เหล่านั้นมาเชื่อมโยงและสื่อถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับเพศที่สามในสังคมไทยในปัจจุบันที่กำลังมีการให้ความสนใจและพูดถึงเกี่ยวกับประเด็นความหลากหลายทางเพศและสิทธิเท่าเทียม โดยเริ่มต้นจากการกลับไปค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการสมรสของเพศที่สาม โดยพบว่าในสังคมไทยในปัจจุบันนี้เราพบเห็นเพศที่สามสามารถแต่งงานและใช้ชีวิตคู่เหมือนชายหญิงทั่วไปได้โดยข้าพเจ้าได้พบเห็นภาพการสมรสของเพศที่สามจากสื่อโซเชียล ซึ่งในปัจจุบันมีการกล้าที่จะแสดงออก และแสดงจุดยืนเพศและสิทธิที่ตนเองควรได้ นั้นแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยมีการเปิดกว้างมากขึ้นและกำลังเข้าใจถึงความหลากหลายทางเพศ เพราะคนเรานั้นมีสิทธิที่จะสมรสได้กับทุกเพศ ไม่ได้มีแค่คู่หญิง-ชาย งานมงคลสมรสนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการมีคู่ครองเข้าใจอุปนิสัยใจคอซึ่งกันและกัน และตกลงใจที่จะใช้ชีวิตร่วมกันจึงอยากจะบอกกล่าวให้สังคมได้รับรู้ อาจจะเป็นเครือข่าย พี่น้อง เพื่อนฝูง ตลอดจนคนรอบข้างที่ตนรู้จัก ซึ่งการจัดงานแต่งงานนั้นก็ถือว่าเป็นการประกาศหรือบอกกล่าวให้สังคมได้รับรู้วิธีการหนึ่ง

จากแนวความคิดของข้าพเจ้าทำให้เกิดความคิดที่จะพัฒนาต่อยอดผลงานศิลปะของข้าพเจ้าขึ้นโดยทันที ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาพจากกลุ่มเพื่อนกะเทยและในโซเชียลทำให้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ภาพบุคคล บรรยากาศ สถานที่ เป็นสื่อในการเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่กำลังเกิดขึ้น มีการกำหนดองค์ประกอบในผลงานโดยวางทัศนธาตุต่าง ๆ ลงไป รวมถึงมุมมองที่จะนำสายตาผู้ชมให้รู้สึกถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยมีการกำหนดบุคคลเป็นจุดเด่นในผลงานเพื่อที่จะสื่อหรือแสดงออกกับกิริยาต่าง ๆ โดยข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างใบหน้าของคนให้มีลักษณะศีรษะโตผิดปกติ บิดเบือนจากความเป็นจริง เพราะต้องการทำให้ผลงานมีความสนุกสนานด้วยสีหน้า ท่าทาง จริตของกะเทยให้เกิดแรงปะทะระหว่างผลงานและผู้ชมในผลงาน อีกทั้งยังแสดงถึงความเป็นกะเทยได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าถ่ายทอดออกมาด้วยเทคนิควิธีการเย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุผสม โดยผลงานวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้มีการนำเอาผ้าและวัสดุหลากหลายชนิดมาเย็บปัก รวมทั้งยังมีการใช้ชุดแต่งงานมาสร้างสรรค์ในผลงานเพื่อที่จะให้วัสดุต่าง ๆ ที่นำมาสร้างสรรค์นั้นมีการเชื่อมโยงกันกับแนวความคิดโดยการเย็บปักนั้น ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการปักที่มีความหลากหลายเพื่อที่จะสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านฝีเข็มและรอยเย็บที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังเลือกใช้วัสดุ เช่น เลื่อมหลากหลายสี เพชรเทียม ดอกไม้ปลอม วิกผมปลอม มาผสมผสานกับงานปักเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และมีความหลากหลายของสีสัน พื้นผิวของวัสดุที่อยู่ในผลงานที่บ่งบอกถึงจริต งานฝีมือที่มีความเป็นผู้หญิงในจิตใจที่สามารถสื่อและแสดงถึงความเป็นเพศที่สามออกมาผ่านเทคนิควิธีการเย็บปักและเรื่องราวในผลงานได้อย่างชัดเจน

4.2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 43 ภาพผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน: “เพื่อนเจ้าสาว”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

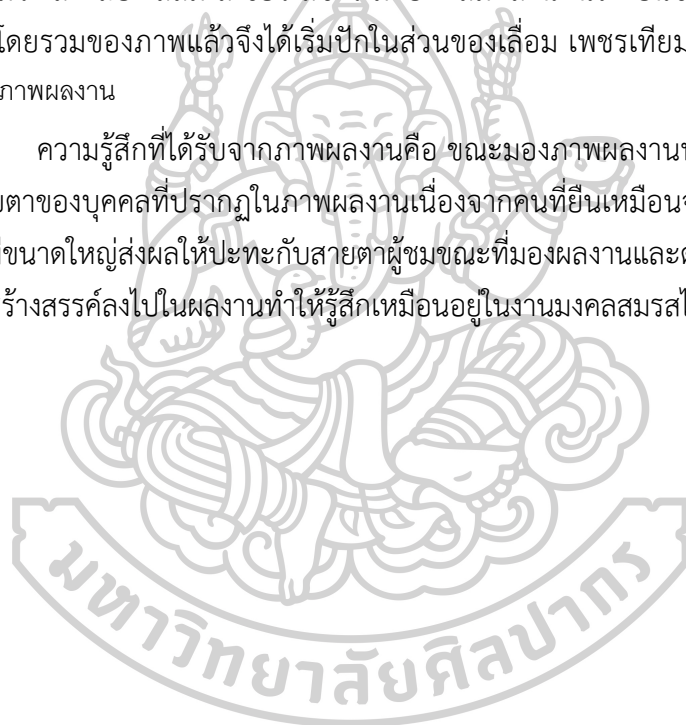
ขนาด: 240 x 240 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ภาพของผลงานแสดงภาพของบุคคลที่เป็นเพศที่สามในเหตุการณ์งานแต่งงาน เป็นภาพขณะที่กลุ่มเพื่อนเพศที่สามมารวมตัวกันในงานแต่งงานด้วยชุดที่มีความโดดเด่นเกินกว่าเจ้าสาวจริง ๆ โดยบรรยากาศในงานแสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ประกอบไปด้วยเจ้าสาวและเจ้าบ่าวที่อยู่ด้านหลังเพื่อนเจ้าสาวที่กำลังรอรดน้ำสังข์อีกทั้งสถานที่ยังมีช่อดอกไม้ที่มีการจัดประดับตกแต่งอย่างสวยงามด้วยสีสันที่สดใสของผ้าและเส้นด้ายที่ถูกปักลงบนผืน

ผ้าผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเริ่มต้นการสร้างสรรค์จากจุดเด่นที่เป็นเพื่อนเจ้าสาวสามคนโดยปักในส่วนของ ไบหน้าที่เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดโดยเลือกใช้โทนสีน้ำตาลเริ่มจากน้ำหนักที่เข้มที่สุดไปจนถึงน้ำหนักที่มีความสว่างที่สุดจากนั้นจึงได้นำเอาชุดแต่งงานจริง ๆ มาปักลงบนผืนผ้าเพื่อสร้างเป็นเป็นชุดของเพื่อนเจ้าสาวโดยเลือกใช้ชุดสีขาวยุคที่มีขนาดใหญ่เท่าชุดจริงเพราะจะทำให้เกิดความโดดเด่นมากขึ้น ค่อย ๆ ปักทับลงไปทีละชุดเนื่องจากชุดมีน้ำหนักมากและหลายชั้นจึงต้องค่อย ๆ ปักลงไปทีละชุดโดยปักชุดของสองคนข้างหลังมาจนถึงคนข้างหน้าเพื่อให้รู้ระยะตำแหน่งการยืนของคน จากนั้นก็ได้เริ่มปักคนระยะกลางที่เป็นคู่เจ้าบ่าวเจ้าสาวโดยวิธีการปักจะแตกต่างตรงที่มีการใช้เนื้อผ้าที่ไม่หนามากเพื่อไม่ให้ภาพมีความฟูและนูนออกเพราะเป็นระยะกลางของภาพ เมื่อข้าพเจ้าปักภาพบุคคลเสร็จสิ้นแล้วจึงได้เริ่มปักในส่วนของดอกไม้และสถานที่ที่เป็นชุ้มงานแต่งงานข้าพเจ้าเลือกใช้เส้นด้ายที่มีสีสันสดใส อาทิ เช่น สีชมพู สีม่วง สีเหลือง สีส้ม สีเขียว สีขาว มาปักผสมผสานกันให้เป็นช่อดอกไม้จากนั้นเมื่อปักองค์ประกอบโดยรวมของภาพแล้วจึงได้เริ่มปักในส่วนของเลื่อม เพชรเทียม ลูกปัด เพื่อสร้างบรรยากาศของภาพผลงาน

ความรู้สึกที่ได้รับจากภาพผลงานคือ ขณะมองภาพผลงานนั้นข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายถูกสะกดด้วยสายตาของบุคคลที่ปรากฏในภาพผลงานเนื่องจากคนที่ยืนเหมือนจ้องมาที่ผู้ชม ด้วยขนาดของผลงานที่มีขนาดใหญ่ส่งผลให้ปะทะกับสายตาผู้ชมขณะที่มองผลงานและด้วยสีสันของผ้า เส้นด้าย และวัสดุที่ได้สร้างสรรค์ลงไปในงานทำให้รู้สึกเหมือนอยู่ในงานมงคลสมรสได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 44 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

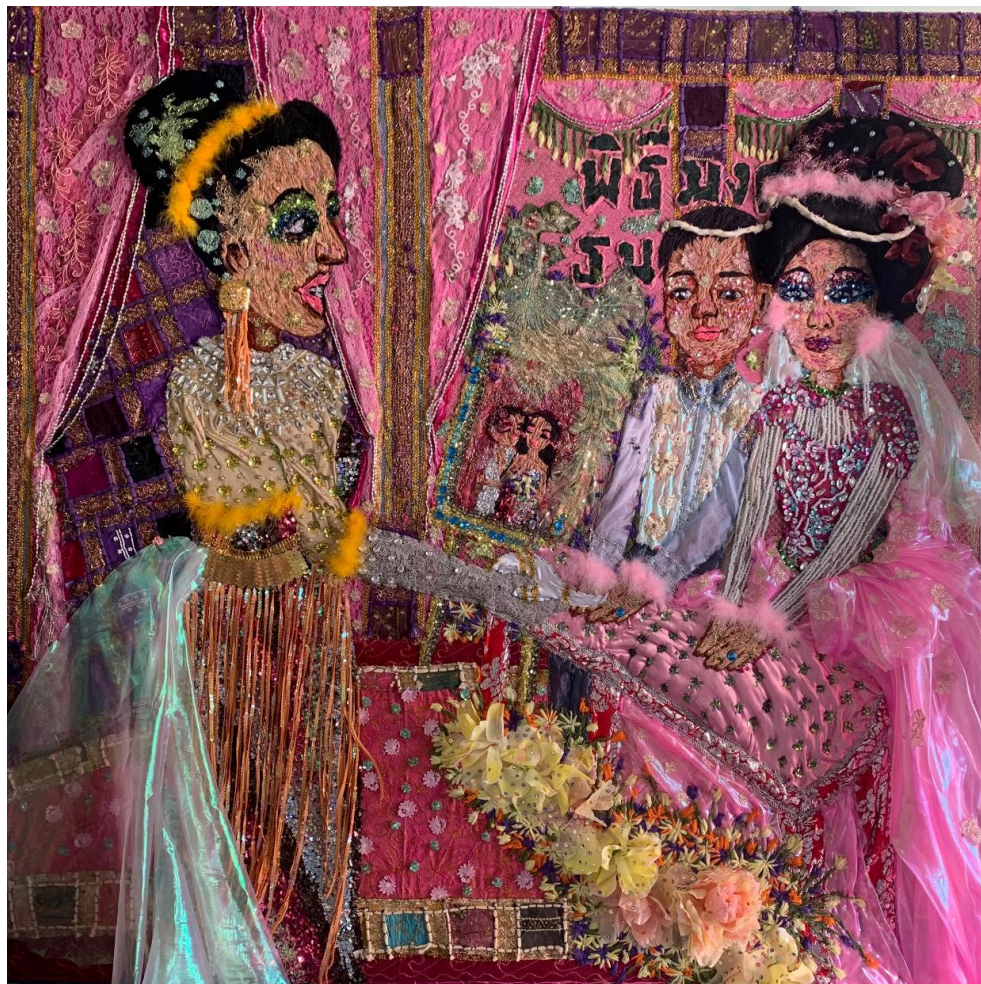

ภาพที่ 45 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 46 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

4.2.2 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 47 ภาพผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน: “รถน้ำสังข์”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 150 x 150 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 ภาพผลงานชิ้นนี้พัฒนามาจากภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ในภาพผลงานนั้นเป็นภาพเหตุการณ์ในพิธีมงคลสมรสโดยนำเอาภาพการรดน้ำสังข์มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ บุคคลในผลงานนั้นประกอบไปด้วยเจ้าบ่าว เจ้าสาว และเพื่อนที่มาร่วมแสดงความยินดี ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้จุดเด่นเป็นเพื่อนเจ้าสาวที่กำลังรดน้ำสังข์ให้คู่บ่าวสาวและเลือกให้คู่บ่าวสาวเป็นจุดรองและกำหนดระยะเวลาหลังให้เป็นสถานที่ที่กำลังทำพิธีมงคลสมรสประกอบไปด้วยป้ายามงคลสมรส ดอกไม้และผ้าม่านที่ตกแต่งด้วยผ้าลูกไม้ข้าพเจ้าเลือกให้ภาพบุคคลนั้นเป็นจุดนำสายตา

ให้ผู้ชมผลงานค่อย ๆ มองไปที่ละจุดเสมือนเป็นการร้อยเรียงเรื่องราว เหตุการณ์ที่กำลังเกิดอะไรขึ้น ในภาพผลงานชิ้นที่ 2 นี้ข้าพเจ้าได้มีการกำหนดโทนสีในภาพผลงานโดยเลือกใช้สีชมพูเป็นหลักเพราะ ต้องการให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับเรื่องราวในผลงาน สีชมพูแสดงให้เห็นถึงความรัก ความสดใส และความอ่อนหวานที่บ่งบอกถึงงานมงคลสมรสได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าทดลองนำจักรเย็บผ้ามาใช้ สร้างพื้นผิวและสร้างความรู้สึกลึกซึ้งใหม่ ของการเย็บในบางส่วนของภาพผลงานอาทิเช่น ส่วนที่เป็นชุดของ ภาพบุคคล และในส่วนของการปักลูกไม้ทับลงบนผ้าลูกไม้อีกชั้นเพื่อให้เกิดมิติของลวดลายของผ้า โดยภาพผลงานบางส่วนจะปล่อยให้เส้นด้ายที่พันกันถูกเย็บทิ้งไว้โดยไม่จัดการ เนื่องจาก ข้าพเจ้า ต้องการทดลองเทคนิคใหม่ในการสร้างสรรค์และต้องการให้สื่อสารอารมณ์ที่แตกต่างกันของเส้นด้าย จากการเย็บด้วยมือและจักรเย็บผ้าเพื่อการตอบโต้หรือความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ดีขึ้น ในส่วนของ ภาพบุคคลนั้นข้าพเจ้าได้มีการเน้นท่าทาง จริต สีหน้า ด้วยการลดทอนการปักใบหน้าแบบเหมือนจริง ให้เป็นภาพใบหน้าคล้ายภาพการ์ตูนและมีการนำลูกไม้และเลื่อมมาปักผสมผสานกับเส้นด้ายเพื่อให้เกิดสีสันที่มีความระยิบระยับ ดูสนุกสนานมากขึ้น

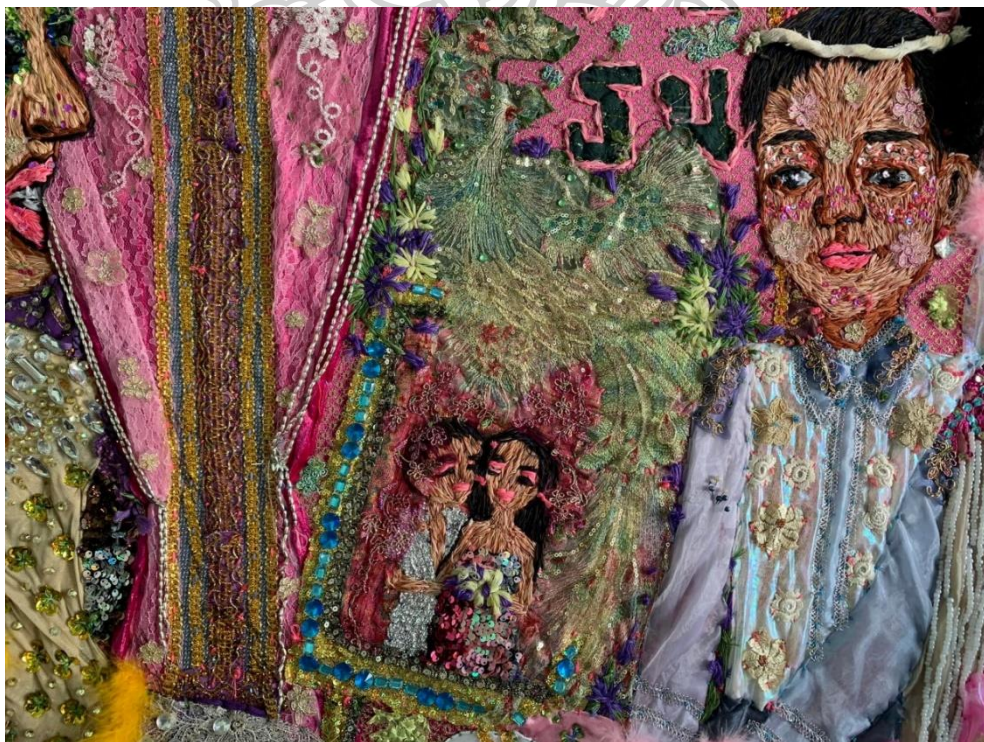

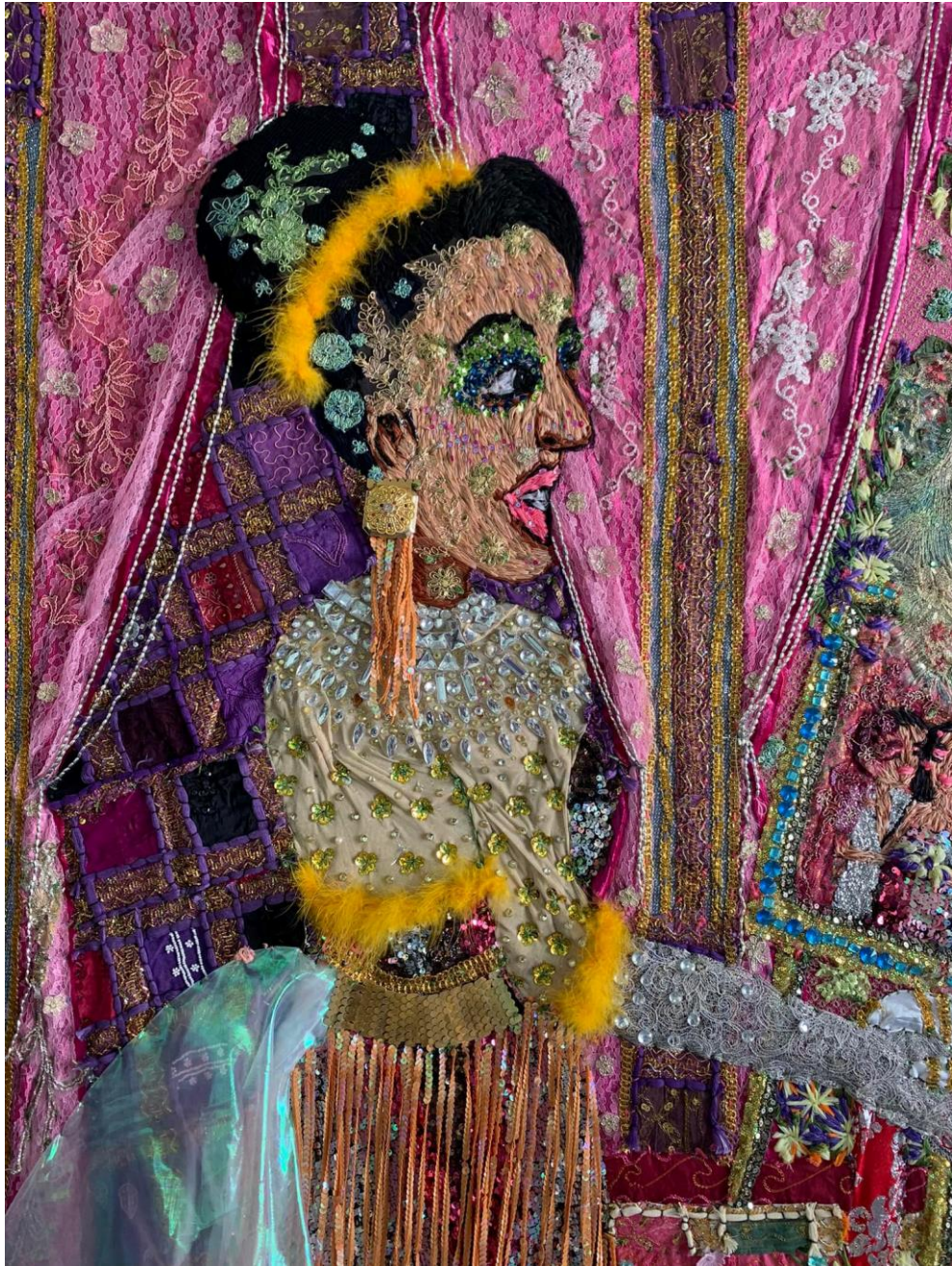
ภาพที่ 48 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 49 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค้วิชยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

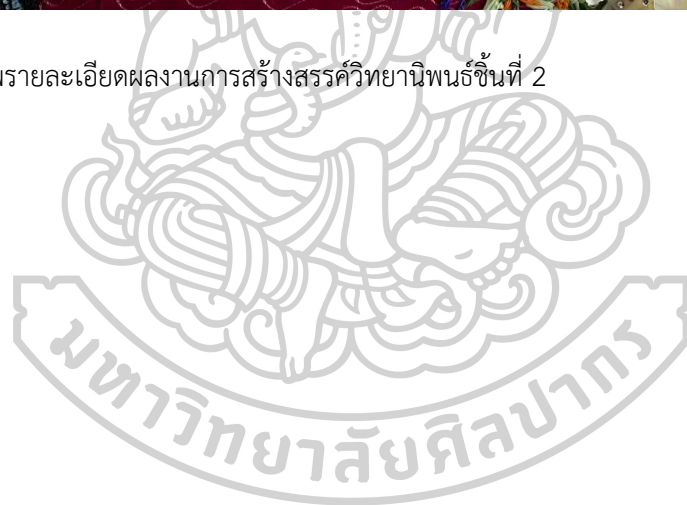
ภาพที่ 50 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค้วิชยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

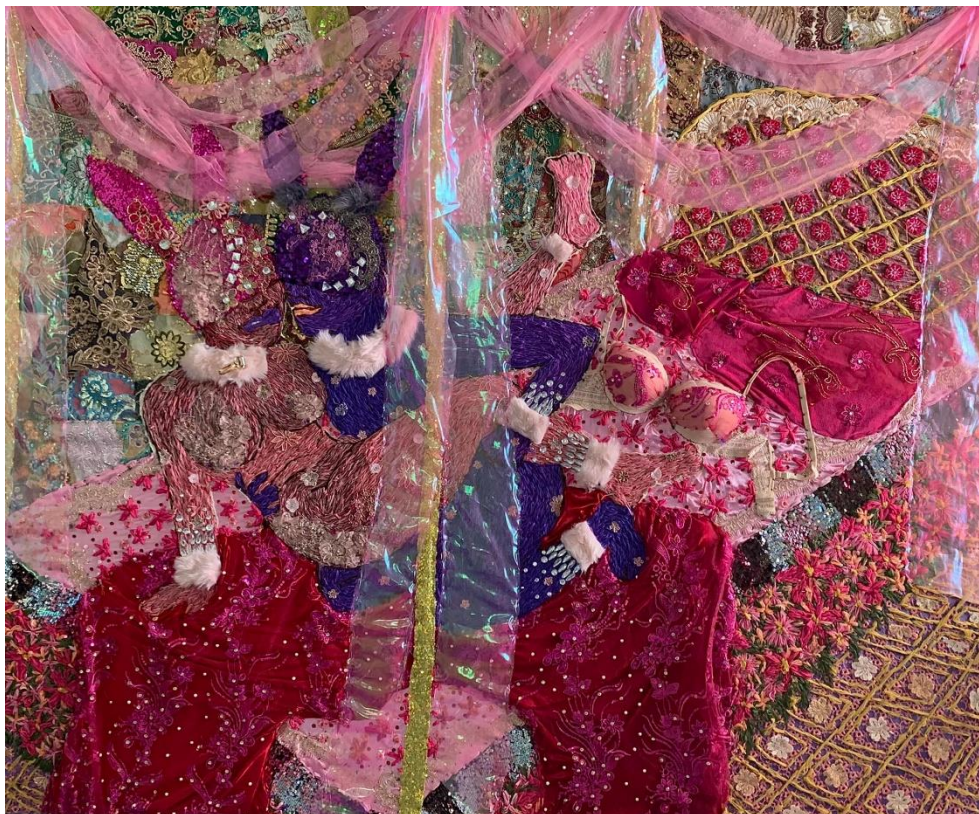
ภาพที่ 51 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 52 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิถยานพนธ์ชั้นที่ 2

4.2.3 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 53 ภาพผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน: “เข้าเรือนหอ”

เทคนิค: เย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุบนผืนผ้า

ขนาด: 150 x 180 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง: 2564

ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 เป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด
 สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ ในภาพผลงานแสดงภาพการเข้าเรือนหอของคู่รักที่เป็นเพศ
 ที่สามโดยนำเอาเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศมาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นนี้ ในภาพแสดงภาพ
 ของบุคคลสองคนที่กำลังร่วมเพศกันในห้องโดยข้าพเจ้ามีการใช้สัญลักษณ์เพื่อเป็นการบอกให้รู้ว่าใคร
 เป็นฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิง โดยฝ่ายชายคือสีม่วงและฝ่ายหญิงคือสีชมพูจากผลงานทุกชิ้นที่ข้าพเจ้าได้
 สร้างสรรค์มานั้นได้มีการแสดงใบหน้าของภาพบุคคลอย่างชัดเจนแต่ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการที่จะ
 ลดทอนในส่วนของภาพใบหน้าของบุคคลเนื่องจากเหตุการณ์ที่นำมาสร้างสรรค์นั้นเป็นการร่วมเพศจึง
 มีการใส่หน้ากากให้บุคคลในภาพเพื่อต้องการสื่อสารอารมณ์และความรู้สึกที่ตื้นตัน ลึกกลับ น่าค้นหา
 โดยทำทางในการร่วมเพศนั้นข้าพเจ้าได้มีการค้นคว้า และศึกษาจากภาพการร่วมเพศของกรีกโบราณ

โดยเลือกทำที่เหมาะสมกับผลงานมาสร้างสรรค์ ด้วยรูปแบบที่แลดูแปลก น่าสนใจ รวมทั้งให้อารมณ์ และ ความรู้สึกที่ไม่จำเจ ด้วยความที่ภาพผลงานไม่เหมือนจริงไปทุกจุดทำให้ผู้ชมสามารถใช้จินตนาการในการชมหรือใช้ประสบการณ์ของตัวเองในการค้นหาความหมายของภาพด้วย ในส่วนของบรรยากาศโดยรวมนั้นจะมีเตียงนอน ดอกไม้ เสื้อชั้นใน ผ้าผ่าน ที่ถูกจัดวางกันอย่างลงตัวอยู่ในห้องนอนของคู่รักเพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพและบรรยากาศของบุคคลกำลังร่วมเพศ ซึ่งข้าพเจ้ายังนำจักรเย็บผ้าและการเย็บปักด้วยมือผสมผสานกับการทับซ้อนกันของผ้าลูกไม้เพื่อให้เกิดเส้นและลวดลายในผลงานที่หลากหลายอีกทั้งยังให้ความรู้สึกที่ดูเคลื่อนไหวของเพชรเทียมและเลื่อมลูกปิดหลากสีสันมาใช้สร้างพื้นผิวให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ข้าพเจ้าได้มีการนำเอาผ้าไหมแก้วซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผ้าโปร่งบางละมีความมันวาวมาเย็บปักให้เป็นผ้าผ่านปิดบังในส่วนของภาพบุคคลที่กำลังร่วมเพศ เพราะอาจจะดูชัดเจนมากเกินไปและยังทำให้ตอบสนองความต้องการของข้าพเจ้าที่ต้องการให้ภาพรู้สึกมีความโรแมนติก ตื่นเต้น และลึกลับน่าค้นหา

ภาพที่ 54 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

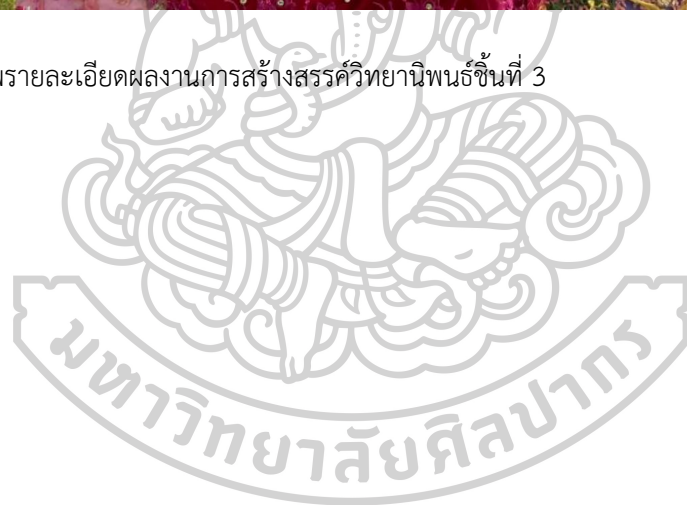
ภาพที่ 55 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 56 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 57 ภาพรายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์วิถยานพนธ์ชั้นที่ 3

บทที่ 5

บทสรุป

ตลอดระยะเวลาการศึกษาในระดับปริญญาโทของข้าพเจ้าได้ทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากหลากหลายแนวความคิดและเทคนิคจนสามารถสรุปประเด็นออกมาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” โดยได้รับแรงบันดาลใจหลักคือสังคมเพศที่สาม ซึ่งเป็นทั้งแนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” ข้าพเจ้าได้นำเสนอกระบวนการคิด วิเคราะห์และสร้างสรรค์บอกถึงเรื่องราววิถีชีวิตของเพศที่สามในสังคมไทยในปัจจุบันที่มีบทบาทและการแสดงออกถึงความหลากหลายทางเพศสะท้อนให้เห็นถึงการเปิดกว้างและการยอมรับและเข้าใจเพศที่สามมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงนำเอาภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นจริงกับตัวข้าพเจ้าและกลุ่มเพื่อนที่เป็นเพศที่สามมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะเพื่อต้องการให้ผู้ชมผลงานได้เห็นถึงวิถีชีวิต เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่อาจจะยังไม่เคยรู้เกี่ยวกับตัวตน ความคิด ความรู้สึกของเพศที่สาม โดยเนื้อหาเรื่องราวเหล่านี้ผสมผสานกับเทคนิควิธีการเย็บปักผ้า เส้นด้าย และวัสดุผสม ที่ได้สร้างสรรค์ในรูปแบบจิตรกรรมผสมสองมิติ ข้าพเจ้านำมาเป็นสื่อที่ใช้แสดงออกถึงแนวความคิดผ่านการปักผ้าและวัสดุที่มีความหลากหลายเชื่อมโยงกับเนื้อหา เรื่องราว และแนวความคิดที่มีการใช้สีสันสดใส สนุกสนาน สามารถตอบสนองความคิด และแรงบันดาลใจได้ตรงไปตามสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นข้าพเจ้ามีความสนใจและชื่นชอบจากประสบการณ์ส่วนตัวการสร้างสรรค์จึงเกิดจากการคิดวิเคราะห์ทดลองผ่านผลงานต่าง ๆ หลายชิ้นจนเกิดเป็นผลงานชุด “สุขนาฏกรรมบนผืนผ้ากับสังคมเพศสภาพ” เมื่อการสร้างสรรค์ได้รับการทดลองจนเสร็จสมบูรณ์ตามแผนที่ได้วางไว้ ข้าพเจ้าได้ค้นพบการสร้างสรรค์ในรูปแบบที่หลากหลายโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ในภาควิชาศิลป์ไทยให้คำแนะนำและให้ความรู้ มุมมองใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการที่ข้าพเจ้าจะได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานนำมาพัฒนาผลงานในชุดต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

Martin S. (2000). *Positive psychology: An introduction* (Vol. 55): American Psychologist.

Veenhoven R. (1996). Happy life-expectancy: A comprehensive measure of quality-of-life in nations. *Soc. Indicat*, 39.

เกสร มัยจิน. (2559). การสร้างความสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวก. Retrieved from

file:///C:/Users/User/Downloads/tujo,+Journal+manager,+12.%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1_%E0%B8%AD.%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B8%A3.pdf

ขุนหลวงพระไกรศรี ขุนศรีวรโฆหารและพระราชพิณิจัย. (2515). กฎหมายตราสามดวง เล่ม 2.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ฐิติญานันท์ นักป้อ. (2554). “สื่อไม่สุข... การนำเสนอที่ไม่แฟร์กับกะเทยไทย” บทความ เครือข่ายเพื่อนกะเทยไทย.

ดร.นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2558). วิพากษ์ “ความเป็นหญิง” ของหญิงในร่างชาย.

เทิดศักดิ์ ร่มจาปา. (2545). วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย พ.ศ.2508-2542 [วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษร - ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2556). พื้นที่ของเพศนอกรอบในสังคมไทย ในมิติการเมืองและวัฒนธรรม.

บทความศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพหญิง. บทความ “สื่อมวลชนมีส่วนหนุนเสริมสิทธิมนุษยชนของกะเทย” เรื่อง “กะเทยไทย ความแปลก-ตัวตลก-นางงาม-ผู้ขายบริการทางเพศ”. Retrieved from <http://www.whaf.or.th/?p=1186>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย. Retrieved from

<http://th.wikipedia.org/wiki/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชนพล ดาทุมมา
วัน เดือน ปี เกิด	19 สิงหาคม 2541
สถานที่เกิด	ร้อยเอ็ด
วุฒิการศึกษา	2565 ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ วิชาเอกศิลปะไทย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
	2559 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ วิชาเอกศิลปะไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ที่อยู่ปัจจุบัน	16 หมู่ 7 ต.โพธิ์ทอง อ.ศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
ผลงานตีพิมพ์	2565 - นิทรรศการแสดงผลงานนิพนธ์ระดับปริญญาโท (7 STORY) - ร่วมแสดงเทศกาลศิลปะนานาชาติสงขลา The New Connected Art Fest - ร่วมแสดงนิทรรศการ “จิตรกรรมเอเชีย พลัส ครั้งที่ 10” ศิลปะธรรม น่านวัด - ร่วมแสดงศิลปกรรมช่างเผือก ครั้งที่ 11 “คนไทยให้กันได้” - ร่วมแสดงจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 43 - ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 67 - ร่วมแสดง “ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 38” ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์
	2564 - ร่วมแสดงศิลปกรรมช่างเผือก ครั้งที่ 10 “ในฝัน” - ร่วมแสดงศิลปกรรม ปตท. “โลกเปลี่ยนไป พลังไทย สร้างอนาคต” - ร่วมแสดงจิตรกรรมการประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 12 (ประเภทศิลปินอาชีพ)
	2563 - ร่วมแสดงจิตรกรรมการประกวดจิตรกรรมยูโอบี

ระดับภูมิภาค UOB Southeast Asian Painting of
the Year ณ ประเทศสิงคโปร์

- ร่วมแสดงจิตรกรรมภาพประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11
(ประเภทศิลปินสมัครเล่น)

- ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 66

- ร่วมแสดง “ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 37”

ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ

พระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

พระราชวังสนามจันทร์

- นิทรรศการโครงการศิลปินร่วมสมัย สู้ภัยโควิด

ด้วยจิตสำนึก ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน

- ร่วมแสดง “จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 42”

ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

กรุงเทพมหานคร

- เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพศิลปินรุ่นใหม่ พ.ศ. 2563

Young Artists Talent 11 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน

2562

- เข้าร่วมโครงการดาวเด่นบัวหลวง ๑๐๑ ครั้งที่ 12

ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

กรุงเทพมหานคร

- ร่วมแสดงนิทรรศการ “ศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

ครั้งที่ 14” ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า

กรุงเทพมหานคร

- ร่วมแสดงนิทรรศการ “จิตรกรรมเอเชีย พลัส ครั้งที่ 9”

ภายใต้แนวคิดมั่งแมลืองเรื่องรุ่ง ณ หอศิลป์สมเด็จพระ

พระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

- ร่วมแสดงงานนิทรรศการ “ศิลปกรรมรุ่นใหม่ ครั้งที่ 35”

ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ

พระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

พระราชวังสนามจันทร์

2561

- ร่วมแสดงนิทรรศการ “ศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

ครั้งที่ 13” ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

รางวัลที่ได้รับ	2565	<p>พระบรมราชินีนาถ กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - รางวัลที่ 3 เหรียญทองแดงบัวหลวง การประกวดจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 43 - ได้รับทุนส่งเสริมศิลปะ กองทุนส่งเสริมการศึกษา การสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์”
	2563	<ul style="list-style-type: none"> - รางวัล Most Promising Artist of the Year การประกวดจิตรกรรมยูโอปี ครั้งที่ 11 - รางวัลเกียรตินิยม เหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” การแสดง ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 37 ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ - รางวัลชนะเลิศศิลปกรรมอันดับ 1 การประกวดศิลปกรรม เด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 15 - รับผิดชอบศิลปินรุ่นใหม่ได้เข้าร่วม 11 คน ได้เดินทางไป แสดงผลงานที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ภายใต้โครงการ พัฒนาศักยภาพศิลปินรุ่นใหม่ พ.ศ. 2563 Young Artists Talent 11

